

GLASNIK

reformacije

Broj 3, 2019.

Na rubu vječnosti

Molitveni tjedan,
6. do 15. prosinca 2019.

GLASNIK

reformacije

Broj 3, 2019.

U OVOM BROJU:

Predgovor
Na rubu vječnosti

3

Petak, 6. prosinca 2019.
Priprema za posljednju križu

4

Subota, 7. prosinca 2019.
Kriza stoljeća pred vratima

8

Nedjelja, 8. prosinca 2019.
Zadnja poruka milosti

12

Srijeda, 11. prosinca 2019.
Proročanstvo i obećanje

16

Petak, 13. prosinca 2019.
Posljednji čin drame

20

Subota, 14. prosinca 2019.
Kad Krist napusti Svetište

24

Nedjelja, 15. prosinca 2019.
Blažena nada

28

GLASNIK reformacije
Glasilo Reformnog pokreta
adventista sedmog dana

God. LXV
Broj 3

Izlazi tri puta godišnje
ISSN 1333-1655

Odgovorni urednik:
Mladen Aradski
Grafička priprema i dizajn:
Goran Andelić

U GLASNIKU REFORMACIJE
izlaze članci biblijsko-religioznog,
moralno-poučnog i zdravstvenog
sadržaja te izvještaji o misionarskoj
djelatnosti naše crkve diljem svijeta.

Molitveni tjedan

Na dugom putovanju lako je postati umoran u našoj čežnji da konačno stignemo. Ponekad se cilj čini tako, tako daleko da mi umjesto o njemu naginjemo misliti o drugim stvarima. No, kako se konačno približavamo cilju, pojavljuje se nova odlučnost i jači osjećaj hitnosti – i nade.

Današnji Božji narod je na duhovnom putovanju od mnogo veće važnosti nego bilo koje drugo putovanje na zemlji. Mi smo zapravo na rubu vječnosti. Znaci vremena se brzo ispunjavaju oko nas i Gospod će uskoro sići s povikom, s arhanđeoskim glasom i Božjom trubom.

Naš milostivi Gospod i Spasitelj nas je podržao i ovu godinu do još jednog molitvenog tjedna. Hoće li on zaista imati utjecaj na nas? "Jer On kaže: Čuo sam te u vrijeme prihvatljivo, i pomogao sam ti u dan spasenja. Gle, danas je prihvatljivo vrijeme! Gle, danas je dan spasenja!" (2. Korinćanima 6,2)

Ovogodišnja tema, "Na rubu vječnosti", nas treba nadahnuti i podsjetiti na ogromnu privilegiju, koju imamo, da hodimo s Gospodarem zemlje, mora i neba, prije nego se vrijeme probe završi za naš pali planet.

Neka svaki od nas s molitvom razmotri ova predavanja, dijeleći ih također s drugima koji su izolirani ili vezani uz dom te imajmo na umu slijedeće datume:

Molitva s postom: subota, 14. prosinca

Dar za misije: nedjelja, 15. prosinca

Naša je molitva da nas Kristov Duh ispuni novom živošću u revnom ubrzavanju Gospodnjeg dolaska – i učvrsti naša srca da Ga mogu uskoro srdačno pozdraviti riječima: "Gle, ovo je naš Bog: Čekali smo Ga i On će nas spasiti! Ovo je Gospod: Čekali smo Ga! Bit ćemo zadovoljni i radovat ćemo se u Njegovom spasenju!" (Izajija 25,9)

Amen!

Na rubu vječnosti

Izraelci su se približavali Obećanoj Zemlji – njihovom krajnjem odredištu, njihovom konačnom cilju. Četrdeset godina putovanja u divljini je sad bilo iza njih. Zbog njihovog stalnog pobunjeničkog stava, većina njih su pomrli u pustinji.

Sotona nije bio sretan. Učinio bi sve što može kako bi spriječio Božji narod da uđe u Kanaan. Sada bi iskoristio i otpalog proroka da napravi veliku štetu tom mnoštvu kako bi Bog s njima bio nezadovoljan i uništio ih.

Bileam je nekad bio Božji prorok, ali onda se otpadio. Sada je nekadašnji Božji prorok predstavio Balaku sotonski plan kako da se uništi Božji narod točno kad su se nalazili na granicama Kanaana. U ovaj plan je uključio priateljstvo s paganima, senzualnu glazbu, ples, senzualne žene i vino da opije njihova osjetila i potakne ih u strašno i unižavajuće idolopoklonstvo.

Biblija ovo sažima: "Izrael je boravio u Šitimu i narod je počeo bludničiti s moapskim kćerima. A one su pozivale narod na prinošenje žrtava njihovim bogovima. I narod je jeo i klanjao se njihovim bogovima." (Brojevi 25,1.2)

Bog je poslao oštru kaznu koja je uništila 24 000 Izraelaca. Osvrćući se na ovu užasnu moralnu katastrofu i njezine trenutne posljedice, Pavle je napisao: "A ovo bijahu primjeri nama, da ne žudimo za zlim stvarima kao što su i oni zažudjeli. I ne budite idolopoklonici kao neki

od njih, kako je pisano: Sjede puk jesti i piti pa ustadoše zabavljati se. I ne činimo blud kao što neki od njih blud počiniše... A sve se to kao primjer događalo njima, a napisano je za upozorenje nama do kojih dopriješe krajevi vremenâ."

(1. Korinćanima 10,6-8.11)

Zivimo na rubu vječnosti. Ovo je veoma svečano i opasno vrijeme kad ubrzo očekujemo vidjeti Gospoda, a sotona će koristiti svoja najsnažnija oružja da spriječi Božji narod da ne uđe u Nebesku Obećanu zemlju.

"Sotona dobro zna s kojim se materijalom u ljudskom srcu treba boriti. On zna – jer je proučavao tisućama godina s paklenškim intenzitetom- točke koje se najlakše napadnu u svakom karakteru, i kroz naredne generacije on je uspio pobijediti najjače ljude, Izraelske knezove, istim kušanjima koje su bile tako uspješne kod Baal Peora. Kroz vjekove posvuda leže karakterne olupine, koje su se nasukale na stijenama tjelesnog uživanja. **Kako se bližimo završetku vremena, kako Božji narod bude stajao na granicama Nebeskog Kanaana, sotona će kao i u staro vrijeme, udvostručiti svoje napore kako bi ih spriječio da uđu u dobru zemlju.** On postavlja svoje zamke za svaku dušu. Ne trebaju se čuvati samo neuki i neobrazovani, on će pripremiti svoja kušanja i za one na visokim pozicijama, u najsvetijoj službi; ako bi ih uspio dovesti do toga da onečiste svoje duše, može kroz njih uništiti mnoge. I on koristi

ista sredstva sada, koja je koristio prije tri tisuće godina. Svjetovnim prijateljstvima, privlačnostima ljepote, traženju zadovoljstva, veseljem, zabavama ili čašom vina, on kuša na kršenje sedme zapovijedi...

Dogodilo se to kad su Izraelci bili u stanju izvanjskog mira i sigurnosti da su bili navedeni na grijeh. Oni nisu sačuvali Boga u svojim mislima. Zanemarili su molitvu i gajili su duh samopouzdanja. Lagodnost i popuštanje sebi ostavile su utvrdu duše nečuvanom, a ponižavajuće misli su našle ulaz. Bile su to izdajice unutar zida, koji su odbacili čvrste stupove principa i izdali Izrael sotonskoj sili. Tako sotona još uvijek želi dovesti do uništenja duše. Dug proces pripreme, nepoznat svijetu, odvija se u srcu prije nego kršćanin počini otvoren grijeh. Um se ne spušta odjednom od čistoće i svetosti do poroka, pokvarenosti i zločina. Treba vremena da se degradiraju oni, koji su stvoreni na Božju sliku u brutalni ili sotonski lik. Promatranjem mi se mijenjamo. Popuštanjem nečistim mislima čovjek može tako odgojiti svoj um da mu grijeh koji mu je nekad bio odvratan, postane ugodan." – Patrijarsi i proroci, str. 457.458.

"Zato, tko misli da stoji, neka pazi da ne bi pao!" (1. Korinćanima 10,12)

Neka Gospod bude milosrdan i milostiv Svom narodu dok se približavamo Nebeskom Kanaanu!

Priprema za posljednju krizu

*Sakupljeno iz spisa
E. G. White*

Otrježnjujuća vizija

“U viđenju koje mi je dano 27. lipnja 1850. moj anđeo pratitelj je rekao: “Vrijeme je gotovo na izmaku. Odražavaš li kao što bi trebala Isusov umilni lik?” Zatim mi je pozornost usmjerio na Zemlju i ja sam vidjela potrebu za pripremom među onima koji su nedavno prihvatali vijest trećeg anđela. Anđeo je rekao: “Pripremite se, pripremite se, pripremite se. Morat ćete umrijeti svijetu više nego ikad prije.” Vidjela sam da je za njih trebalo obaviti veliko djelo, a da je za to bilo malo vremena.

Zatim sam vidjela da se sedam zala treba uskoro izliti na one koji nemaju zaklona, ali svijet za to nije mario više nego što bi mario za kišu koja pada. Bila sam pripremljena kako bi mogla izdržati strašnu pojavu sedam posljednjih zala, Božju srdžbu. Vidjela sam da je Njegov gnjev užasan i strašan, i kad bi ispružio ruku ili je podigao u srdžbi, stanovnika ovog svijeta

nestalo bi kao da ih nikad nije bilo ili bi patili od neizlječivih rana i smrtonosnih epidemija, a oni se ne bi oslobodili, već bi ih one uništile. Obuzeo me užas i ja sam pala na lice pred anđelom i molila ga da ukloni ovaj prizor, da ga sakrije od mene jer je bio previše grozан. Tada sam shvatila, kao nikad prije, važnost ozbiljnog istraživanja Božje riječi da bih saznala kako mogu izbjegći zla za koja Riječ kaže da će doći na sve bezbožnike koji će se pokloniti zvijeri i njezinom kipu i primiti njezin žig na čelo ili ruku. Jako me čudilo da itko može prestupati Božji zakon i gaziti Njegovu svetu subotu kad su protiv njih izrečene takve prijetnje i optužbe.”¹

Velika priprema

„...Moj je pogled tada bio upravljen na ostatak Božjeg naroda na Zemlji. Anđeo im je rekao: “Želite li izbjegći sedam posljednjih zala? Želite li ući u slavu i uživati u svemu što je Bog pripravio za one koji Ga

ljube i koji su spremni trpjeti radi Njega? Ako želite, morate umrijeti da biste mogli živjeti... Žrtvujte sve za Boga. Stavite na Njegov žrtvenik sve — sebe, svoj imetak i sve kao živu žrtvu. Morat ćete dati sve da uđete u slavu. Sakupite sebi blago na Nebu, gdje ga ni moljac ni hrđa ne izgriza i gdje lopovi ne kradu. Morate ovdje biti sudionici Kristovih patnji da biste poslije mogli biti sudionici Njegove slave.

Nebo će biti jeftino ako ga steknemo stradanjem. Moramo se sve vrijeme odricati sebe, svakodnevno umirati sebi, gledati samo na Isusa i stalno imati pred očima Njegovu slavu. Vidjela sam da oni koji su nedavno prihvatali istinu trebaju upoznati što znači stradati za Krista, da će trebati proći kroz velike i bolne kušnje da bi se očistili i stradanjem osposobili za primanje pečata živoga Boga, proći kroz vrijeme nevolje, gledati Kralja u Njegovoj slavi i živjeti pred Bogom i čistim, svetim anđelima.

Kad sam vidjela kakvi moramo biti da bi mogli baštiniti nebesku slavu, a zatim koliko je Isus propatio da nam osigura tako veliku baštinu, molila sam da možemo biti kršteni Kristovim patnjama kako ne bismo ustuknuli pred nevoljama, već ih podnosili sa strpljenjem i radošću držeći na umu što je Isus podnio da bismo se mi obogatili Njegovim siromaštvom i stradanjem....²

“Vidjela sam neke koji nisu shvatili važnost istine i njezina djelovanja i postupajući prema trenutačnim pobudama ili uzbuđenju, često se povode za svojim osjećajima i zanemaruju crkveni red. Takvi izgleda misle da se religija sastoji uglavnom od stvaranja buke. Neki koji su tek prihvatali vijest trećeg anđela spremni su koriti i učiti one koji su godinama utvrđeni u njoj, koji su zbog nje trpjeli i osjetili njezinu posvećujuću silu. Takvi, koje je neprijatelj tako uzoholio, trebaju tek osjetiti posvećujući utjecaj istine i shvatiti kakvi su bili kad su je upoznali — “nesretan, i bijedan, i siromašan, i slijep, i gol”. Kad ih istina počne čistiti i oslobođati nečistoće, što će sigurno učiniti ako je prihvate iz ljubavi, onaj tko je svjestan da je ovo veliko djelo učinjeno za njega, neće se osjećati bogatim, da se obogatio i da mu ništa ne treba.

Oni koji tvrde da su prihvatali istinu i misle da sve znaju prije nego što su naučili njezina osnovna načela, koji misle da mogu zauzeti mjesto učitelja i koriti one koji su godinama čvrsto stajali za istinu, jasno pokazuju da ne razumiju istinu i ne poznaju njezino djelovanje; jer kad bi išta znali o njezinoj posvećujućoj sili, donosili bi mironosne plodove pravednosti i pokorili se njihovom svetom, snažnom utjecaju. Donosili bi plod na slavu Bogu svjesni što je istina učinila za njih pa bi druge cijenili više nego sebe.

Vidjela sam da ostatak nije bio spreman za ono što dolazi na svijet.

Činilo se kao da je otupjelost, slična mrtvilu, obuzela duh onih koji tvrde da imamo posljednju vijest. Moj anđeo pratitelj uzviknuo je zastrašujuće svečano: “Pripremite se! Pripremite se! Pripremite se jer uskoro dolazi strašni gnjev Gospodnji. Njegov gnjev samo što se nije izlio ne pomiješan s milosrđem, a vi niste spremni. Razderite srca, a ne svoje haljine. Za ostatak treba biti obavljen veliko djelo. Mnogi od njih bave se neznatnim teškoćama.” Rekao je: “Legije zlih anđela okružuju vas i nastoje vas zaviti u svoju strašnu tamu da bi vas uhvatili u zamku i upropastili. Dopoštate da vam se misli odiše brzo odvrate od potrebne pripreme i prevažnih istina za ove posljednje dane. Bavite se neznatnim kušnjama i upuštate se u podrobno objašnjavanje sitnica da biste time zadovoljili ovoga ili onoga.” Kad srca obadvije strane nisu pokorena milošću, razgovori se odužuju satima i ne samo što one gube svoje vrijeme, nego se i Božji služe zadržavaju da ih slušaju. Kad ne bi bilo oholosti i sebičnosti, pet minuta bi bilo dovoljno za uklanjanje većine teškoća. Anđeli su ožalošćeni i Bog je nezadovoljan zbog sati provedenih da ljudi opravdaju sebe.

Vidjela sam da se Bog neće sagnuti slušati duga opravdanja niti želi da to čine Njegovi služe, da se tako trati dragocjeno vrijeme kada bi prijestupnicima trebali ukazati na pogrešnost njihovih putova i izvlačiti duše iz ognja.

Vidjela sam da se Božji narod nalazi na začaranom tlu i da neki uopće nemaju svijest o kratkoći vremena i vrijednosti duše. Među svetkovatelje subote uvukla se oholost — oholost u oblačenju i vanjskom ukrašavanju. Anđeo je rekao: “Svetkovatelji subote moraju umrijeti sebi, oholosti i težnji za odobravanjem.”³

Ispravimo redoslijed naših prioriteta

“Dušama koje u tami umiru od gladi treba odnijeti istinu,

spasonosnu istinu. Vidjela sam da mnogi mole da ih Bog ponizi, ali kad bi Bog uslišao njihove molitve, pravda bi izazvala strašne posljedice. Njihova je dužnost bila da se sami ponize. Ako dopuste samouzvišenju da se uvuče u srce, vidjela sam da će ono duše sigurno odvesti na stranputicu, i ako ga ne pobijede, ono će ih upropastiti. Kad se netko počne uzvisivati u vlastitim očima i misliti da sam može nešto učiniti, Božji Duh se povlači i on nastavlja ići u vlastitoj sili dok ne propadne. Vidjela sam da jedan svetac, ako je ispravan, može pokrenuti Božju ruku, a da mnoštvo ujedinjenih, ukoliko nisu ispravni, nemaju snage i ništa ne mogu ostvariti.

Srca mnogih nisu pokorena i ponižena pa na svoje male pritužbe i teškoće misle više nego na duše grješnika. Kad bi mislili na Božju slavu, bili bi osjetljivi za duše koje oko njih propadaju; shvatili bi da se nalaze u opasnoj situaciji, vjerom u Boga snažno bi podržali ruke Njegovih slugu da odvažno, ali s ljubavlju, objave istinu i upozore duše da je prihvate prije nego što umukne blagi glas milosti. Anđeo je rekao: “Oni koji isповijedaju Njegovo ime nisu spremni.” Vidjela sam da sedam posljednjih zala dolazi na nezaštićene glave zlih, a oni koji su im stajali na putu slušat će ogorčeno predbacivanje grješnika tako da će im srce klonuti.

Anđeo je rekao: “Vi ste skupljali slamu — bavili ste se neznatnim teškoćama — a zbog toga grješnici moraju propasti.” Bog želi djelovati za nas na našim sastancima i On to čini sa zadovoljstvom. Ali Sotona kaže: “Ja ću omesti ovo djelo.” A njegovi pomoćnici kažu: “Amen.” Oni koji tvrde da vjeruju u istinu bave se svojim neznatnim kušnjama i teškoćama koje im Sotona uveličava. Tako izgubljeno vrijeme ne može se više nikad vratiti.⁴

„Također sam vidjela kako mnogi ne shvaćaju kakvi bi trebali biti da u vrijeme nevolje mogu

opstati pred Gospodinom bez Velikog svećenika u Svetištu. Oni koji dobiju pečat živoga Boga i budu zaštićeni u vrijeme nevolje, moraju u potpunosti odražavati Isusov lik.

Vidjela sam da mnogi zanemaruju toliko potrebnu pripremu i da očekuju da ih vrijeme "osvježenja" i "kasne kiše" osposobi da opstanu u dan Gospodnji i žive u Njegovoj prisutnosti. O, koliko sam mnogo njih vidjela u vrijeme nevolje bez Božje zaštite! Oni su zanemarili toliko potrebnu pripremu i zato nisu mogli primiti osvježenje koje ih sve mora pripremiti da bi mogli ostati živi pred svetim Bogom. Oni koji odbiju da ih proroci tešu, koji propuštaju očistiti svoje duše poslušnošću cijeloj istini i koji su skloni mišljenju da je njihovo stanje daleko bolje nego što zapravo jest, probudit će se u vrijeme izlijevanja zala i uvidjeti da je tesanje i oblikovanje bilo potrebno za izgradnju. Ali tada neće biti vremena da to učine niti Posrednika da pred Ocem moli za njihov slučaj... Vidjela sam da nitko nije mogao sudjelovati u "osvježenju" dok nije pobijedio svaki ukorijenjeni grijeh, ponos, sebičnost, ljubav prema svijetu i svladao svaku ružnu riječ i djelo. Zato bi smo se trebali sve više približavati Gospodinu i ozbiljno nastojati da nas nezaobilazna priprema osposobi da opstanemo u bitki u dan Gospodnji. Neka svi drže na umu da je Bog svet i da nitko osim svetih bića ne može prebivati u Njegovoj prisutnosti.⁵

Vrijeme probe

"Vrijeme kušnje doći će na sve. Pravi kršćani otkrit će se sitom kušnje. Je li Božji narod danas tako utvrđen u Njegovoj Riječi da neće popustiti pred dokazima što ih pružaju njihova osjetila? Hoće li se u tom času odluke osloniti na Bibliju i samo na Bibliju? Sotona će ih pokušati sprječiti da se ne pripreme kako bi mogli opstati u onaj dan. Tako će upravljati događajima da im zagradi put, da ih zarobi zemaljskim blagom, tovareći im težak i mučan

teret ne bi li im preopteretio srce životnim brigama, pa da ih dan kušnje zatekne kao lopov.

Budući da će dekret – što će ga izdati razni vladari kršćanskog svijeta protiv onih koji vrše Božje zapovijedi – uskratiti zaštitu vlasti i prepustiti ih onima koji ih žele uništiti, Božji će narod pobjeći iz gradova i sela te u skupinama obitavati na najpustijim i najsamotnjim mjestima. Mnogi će potražiti sklonište u planinskim utvrdama. Kao i kršćanima pijemontskih dolina, utvrđena stijenama postat će im utočiste, pa će zahvaljivati Bogu za utočišta "na stijenama". *Izaja 33:16.* No mnogi iz svih naroda i društvenih slojeva, bogati i siromašni, crni i bijeli, dospijet će u najnepravednije i najokrutnije ropstvo. Voljena Božja djeca provodit će teške dane vezani lancima, zatvoreni iza rešetaka, osuđeni na smrt, a neki u mračnim i odvratnim tamnicama, prividno prepušteni smrti od gladi. Nijedno ljudsko uho neće htjeti čuti njihov jauk, nijedna ljudska ruka neće im biti spremna pomoći.

Hoće li Bog u ovome teškom času zaboraviti svoj narod? Je li zaboravio vjernoga Nou kad je prepotopni svijet bio pohođen kaznama? Je li zaboravio Lota kad je oganj sišao s neba da spali gradove u ravnici? Je li zaboravio Josipa okruženog idolopoklonicima u Egiptu? Je li zaboravio Iliju kad mu je Izebela zaprijetila da će doživjeti sudbinu Baalovih proroka? Je li zaboravio Jeremiju u mračnoj i strašnoj jami? Je li zaboravio trojicu hrabrih mladića u ognjenoj peći? Ili Daniela u lavljоj jami?...

Premda ih neprijatelji mogu baciti u zatvor, tamnički zidovi ne mogu prekinuti vezu između njihove duše i Krista. Onaj koji vidi svaku njihovu slabost, koji je upoznat sa svakom kušnjom, viši je od svih zemaljskih sila, i anđeli će ih posjetiti u njihovim samicama i donijeti im nebesku svjetlost i mir. Zatvor će biti kao palača jer će tu boraviti bogati vjerom, a mračni

će zidovi biti osvijetljeni nebeskom svjetlošću kao onda kad su Pavao i Sila usred noći molili i pjevali pjesme hvale u tamnici u Filipi.⁶

Suština naše religije

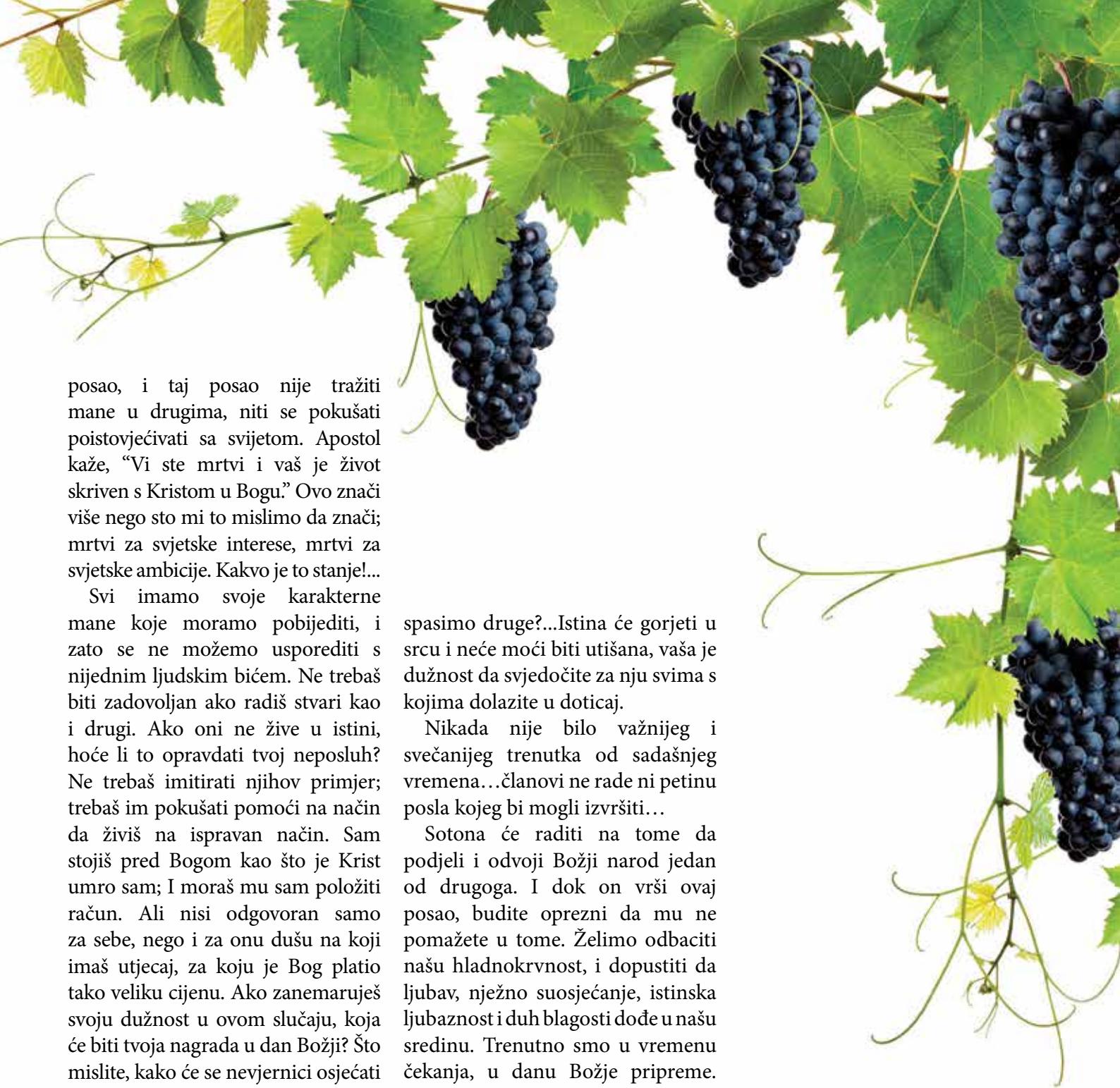
"Ljubav prema Bogu i prema našem bližnjem sama je srž naše vjere. Nitko ne može ljubiti Krista, a ne ljubiti Njegovu djecu. Kada smo ujedinjeni s Kristom, poprimamo Kristov način razmišljanja. Čistoća i ljubav blistaju iz karaktera, a krotkost i istina upravljaju životom. Čak se i sam izraz lica mijenja. Krist koji boravi u duši isijava silu koja mijenja, te vanjsko obliće svjedoči u korist mira i istine koji vladaju iznutra."⁷

"Mi moramo biti u Kristu i On mora biti u nama; tada će nedostaci nestati iz našeg karaktera. Što bliže živimo Isusu, to ćemo više oslikavati Njegovu sliku u našim riječima i karakteru. Ali što se više udaljimo od Boga, živimo dalje od svjetla života, i kao rezultat toga, postajemo izopačeni, samovoljni, i tvrdog srca. Naš životni zadatak treba biti prikupljanje što više Božanskih zraka svjetla koje dolaze s Božjeg prijestolja, i sijanje tih zraka po putu naših bližnjih..."⁸

Urođiti plodovima

"U ovo vrijeme probe trebamo se pripremiti ili za vječni život slave, ili za propast. Ovdje se vrši djelo izgradnje karaktera; ako uspijemo, primit ćemo od Gospoda dobrodošlicu, "Dobro, dobri i vjerni slugo." Krist je ušao u Svetinju nad Svetinjama, i ostavio nas da bdijemo i molimo, da se On ne bi iznenada vratio te nas našao kako spavamo. Karakter koji sad stvaramo doći će na provjeru pred Boga prije nego li Krist napusti Svetište. Ondje će Bog vidjeti koji su se karakteri gradili sada i za vječnost. Kako ćemo stati pred Vječnim? Koliko ćemo snopova, našim ozbiljnim naporima priložiti Gospodu?

Svakom čovjeku dat je njegov

posao, i taj posao nije tražiti mane u drugima, niti se pokušati poistovjećivati sa svijetom. Apostol kaže, "Vi ste mrtvi i vaš je život skriven s Kristom u Bogu." Ovo znači više nego sto mi to mislimo da znači; mrtvi za svjetske interese, mrtvi za svjetske ambicije. Kakvo je to stanje!...

Svi imamo svoje karakterne mane koje moramo pobijediti, i zato se ne možemo usporediti s nijednim ljudskim bićem. Ne trebaš biti zadovoljan ako radiš stvari kao i drugi. Ako oni ne žive u istini, hoće li to opravdati tvoj neposluh? Ne trebaš imitirati njihov primjer; trebaš im pokušati pomoći na način da živiš na ispravan način. Sam stojiš pred Bogom kao što je Krist umro sam; I moraš mu sam položiti račun. Ali nisi odgovoran samo za sebe, nego i za onu dušu na koji imaš utjecaj, za koju je Bog platio tako veliku cijenu. Ako zanemaruješ svoju dužnost u ovom slučaju, koja će biti tvoja nagrada u dan Božji? Što mislite, kako će se nevjernici osjećati kad vide spašeni narod kako ulaze u Božji grad, a njima samima su vrata zatvorena? Ali kako ćemo se mi osjećati, ako pogledamo oko sebe i ugledamo mnoge u kraljevstvu Božjem koji su тамо dospjeli našim trudom? Pjevat ćemo pjesme slave, govoreći, "Dostojno je dostojno Janje zaklano koje ponovo živi." Nitko neće ući u grad ako nema čisto srce...

Najveća pobjeda bit će nad nama samima, da dovedemo sebe u poslušnost Božjem zakonu. Ovo je naš posao; izvršavamo li ga? Radimo li na tome da našim primjerom

spasimo druge?...Istina će gorjeti u srcu i neće moći biti utišana, vaša je dužnost da svjedočite za nju svima s kojima dolazite u doticaj.

Nikada nije bilo važnijeg i svečanijeg trenutka od sadašnjeg vremena...članovi ne rade ni petinu posla kojeg bi mogli izvršiti...

Sotona će raditi na tome da podjeli i odvoji Božji narod jedan od drugoga. I dok on vrši ovaj posao, budite oprezni da mu ne pomažete u tome. Želimo odbaciti našu hladnokrvnost, i dopustiti da ljubav, nježno suosjećanje, istinska ljubaznost i duh blagosti dođe u našu sredinu. Trenutno smo u vremenu čekanja, u danu Božje pripreme. Ovdje, u ovom svijetu moramo se pripremiti za iskušenja koja uskoro dolaze na nas. Ipak neki od nas se ponašaju kao da je pred nama cijeli milenij u kojem ćemo izvršiti svoj posao. Ali tekst govori, "Bdijte i molite se jer ne znate kad će vrijeme doći." I što je Krist rekao svojim učenicima, ja kažem vama, "budite oprezni, bdijte i molite se," da kad se Gospodar vrati i učini račun sa svojim slugama, možete od Njega zadobiti krunu života pripremljenu za pobjednike i radovati se s Njim u Njegovom Kraljevstvu."⁸

Literatura:

¹ Rani spisi, str. 64. 65.

² Isto, str. 66. 67.

³ Isto, str. 118–120.

⁴ Isto, str. 120. 121.

⁵ Isto, str. 71.

⁶ Velika borba, str. 508-509.

⁷ Odabране poruke, knj. 1. str. 337.

⁸ Pregled i Glasnik, 18. kolovoza 1885.

Kriza stoljeća pred vratima

Edgar Ramos - Bolivija

„Jao dana! Jer blizu je dan Gospodinov i doći će kao uništenje od Svemoćnoga.” (Joel 1,15)

„Proročanstva koja je veliki JA JESAM dao u svojoj Riječi, i koja se kao karika za karikom uklapaju u lanac događaja, od vječnosti u prošlosti do vječnosti u budućnosti, govore nam gdje se nalazimo danas i što se može očekivati u vremenu koje dolazi. Sve ono što je proročanstvo najavilo da će se zbiti do današnjega dana, zapisano je na stranicama povijesti, a mi možemo biti sigurni da će i ono što se tek treba zbiti biti ispunjeno po svome redoslijedu.”¹

Učenici pitaju Krista o Njegovom povratku

Gledajući na veličanstveni hram u Jeruzalemu, Isus je objavio da će doći dan kad “se neće ovdje ostaviti ni kamen na kamenu koji neće biti razvaljen.” (Matej 24,2)

„Kristove riječi izgovorene su pred velikim brojem slušatelja, ali kad je ostao sam i sjeo na Maslinskoj gori, prišli su Mu Petar, Ivan, Jakov i Andrija i rekli: „Kaži nam kad će to biti i koji je znak tvoga dolaska i svršetka svijeta?” Isus svojim učenicima nije odgovorio odvajajući razaranje Jeruzalema od velikog Dana svog dolaska. Združio je opise ovih dvaju događaja. Da je svojim učenicima otkrio buduće događaje onako kao što ih je sam vidio, oni ne bi mogli podnijeti taj prizor. U svojoj milosti prema njima združio je opise ovih dviju velikih kriza, prepuštajući učenicima da sami odrede značenje.”²

Isusova proročanstva se ispunjavaju

“Danas znaci vremena objavljaju da se nalazimo na pragu velikih i svečanih događaja. U našem

svijetu sve je u pokretu. Pred našim očima ispunjavaju se Spasiteljeva proročanstva o događajima koji trebaju prethoditi Njegovu dolasku: „Čut ćete za ratove i glasine o ratovima ... Dići će se narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će gladi i potresa zemlje u raznim mjestima” (Matej 24:6. 7). Sadašnjost je vrijeme velikog interesa za sve žive.”³

Lažni proroci

Jedan od znakova razaranja Jeruzalema koje je Isus najavio je: “I ustati će mnogi lažni proroci i mnoge će zavesti.” (Matej 24:11)

“Izišli su lažni proroci koji su prevarili narod i mnoge odveli u pustinju. Opsjenari i vračari, tvrdeći da imaju čudesnu silu, odvlačili su za sobom narod u samoču planina. Međutim, ovo proročanstvo izgovoreno je i za posljednje dane. Ovo je znak i drugog dolaska.”⁴

“Duh izričito govori da će u posljednjim vremenima neki odstupiti od vjere priklanjujući se zavodničkim duhovima i đavolskim naucima.“ (1. Timoteju 4:1)

„Tužni dokazi da se vjera u sigurnu proročku riječ smanjuje svakog dana rastu, i umjesto nje praznovjerje i sotonsko čarobnjaštvo zauzima um mnogih, uključujući, ironično, broj religioznih vođa. Drugi su zavedeni misticizmom teozofije i drugih istočnačkih religija temeljenih na spiritizmu.

Učenje o čovjekovoj svijesti i u smrti, a osobito vjerovanje da se duše pokojnika vraćaju da bi služile živima, utrlo je put modernom spiritizmu.”⁵

Spiritizam danas je spojen s takozvanim kršćanstvom, izvodeći lažna čuda. Kroz spiritizam, bolestan izgleda kao da je ozdravio, jer Sotona krivotvor blagoslove Svetog Duha.

Tako spiritizam, katoličanstvo i otpadnički protestantizam sve više rade zajedno, kao što je Ivan u Otkrivenju opisao kad je vidio: „iz usta Zmajevih i iz usta Zvijerinja i iz usta Lažnoga proroka izadoše tri nečista duha, nalik žabama“ (Otkrivenje 16:13). Ovako se proročka riječ ispunjava ispred naših očiju.

“A nije ni čudo, jer se sam Sotona preobražava u anđela svjetla” (2. Korinćanima 11:14).

Znakovi na nebū i na zemlji

Isus je prorekao da će “biti znaci na suncu i mjesecu i zvijezdama, a na zemlji tjeskoba među narodima” (Luka 21,5). Vidi također Matej 24,29; Marko 13,24-26; i Otkrivenje 6,12-17.

„Bit će gladi, i pošasti, i potresa po raznim mjestima.“ (Matej 24,7)

“A u one dane, nakon te nevolje, sunce će pomračiti i mjesec neće davati svjetlost.“ (Marko 13,24)

Što se misli pod “one dane”? Proročanstvo o 1260 godina papske

vrhovne vlasti trajalo je od 538. do 1798. godine nakon Krista. Nevolje su završile barem 25 godina prije 1798. Oko tog razdoblja, navedeni znakovi su se pojavili kao ispunjenje proročanstva.⁶

Veliki potres 1. studenog 1755.

Znakovi u suncu i mjesecu 19. svibnja 1780.

Znakovi u zvijezdama 13. studenog 1833.

“Tako i vi, kada sve to ugledate, znajte da je blizu, i to na vratima” (Matej 24:33).

Približavanje još većoj krizi

“Sadašnje vrijeme pobuđuje najveće zanimanje svih ljudi. Upravljači i državnici, ljudi koji zauzimaju povjerljive i odgovorne položaje, umni pripadnici svih društvenih slojeva, usmjerili su svoju pozornost na događaje koji se zbivaju oko nas. Oni prate odnose među narodima. Oni promatraju napetost koja je zahvatila svaki element na Zemlji i shvaćaju da se uskoro treba dogoditi nešto veliko i sudbonosno — da se svijet nalazi na pragu goleme krize.”⁷

“Uskoro će se među narodima podići strašne nevolje, nevolje koje neće prestati sve dok Isus ne dođe.”⁸

Smrtnost i glad

“Vrijeme nevolja je pred nama. Čitav svijet bit će zahvaćen pometnjom i tjeskobom. Bolesti svake vrste doći će na ljudski rod, a neznanje koje sada vlada u vezi sa zakonima o zdravlju, pokazat će svoje posljedice u velikoj patnji i gubitku mnogih života koji su mogli biti sačuvani”⁹

“Bit će bolesnih, mnogo onih kojima je potrebna pomoć ne samo među našim vjernicima, već, uglavnom, među onima koji ne znaju istinu.”¹⁰

“Naš svijet je velika kuća jada, prizor takve bijede da se ne usuđujemo ni svojim mislima dopustiti da se njome bave. Da smo

shvatili kolika je, teret bi bio suviše strašan. Ali Bog sve to osjeća. Da bi uništio grijeh i njegove posljedice, On je žrtvovao svoga Najdražega i nama dao moć da u suradnji s njime, tom prizoru bijede učinimo kraj. „I propovijedat će se ovo evanđelje o kraljevstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svim narodima. I tada će doći posljedak“ (Matej 24,14).¹¹

“Kršćanski svijet je pokazao prijezir prema Božjem zakonu, i Gospod će učiniti samo ono što je izjavio da će učiniti – On će povući Svoje blagoslove sa Zemlje i ukloniti zaštitu od onih koji se bune protiv Njegovog zakona i koji uče i prisiljavaju druge da čine isto. Sotona ima kontrolu nad svakim koga Bog posebno ne zaštiti. On će biti naklonjen nekim i omogućiti im napredak, kako bi unaprijedio vlastite planove, a drugima će donijet nevolju i navoditi ljudi da vjeruju da je Bog taj koji ih pogoda.

Dok sinovima čovječjim izgleda kao veliki liječnik koji može izlijечiti sva njihova oboljenja, on će donijeti bolest i katastrofe, dok se čitavi gradovi ne svedu na propast i pustoš. Čak i sada on radi. U nesrećama na moru i kopnu, u velikim požarima, u žestokim tornadima i nevjerojatnim tučama, u olujama, poplavama, ciklonama, plimnim valovima i potresima, na svakom mjestu i u tisuću oblika, Sotona vrši svoju moć. On uništava zrelu žetvu, a tada slijede glad i nevolja. U zrak ispušta smrtonosno zagadenje, te tisuće umiru od epidemija. Ove pojave će postajati sve češće i katastrofalnije. Razaranje će biti i na ljudima i životinjama. . . .

Neki će biti kušani da prihvate ova čuda kao da su od Boga. Bolesni će ozdravljati pred nama. Čuda će se događati pred našim očima. Jesmo li spremni za probu koja nas čeka kad sotonska lažna čuda budu potpunije pokazana? Neće li mnogi biti uhvaćeni i zavedeni? Odstupanjem od jednostavnih Božjih propisa i

zapovijedi te uvažavajući svjetovne priče, umovi mnogih se pripremaju prihvatići ova lažna čuda. Moramo se sada nastojati naoružati, za bitku u kojoj ćemo uskoro morati sudjelovati. Vjera u Božju riječ, proučavana s molitvom i praktično primjenjena, bit će naš štit od Sotonske moći i učiniti nas pobednicima kroz krv Isusa Krista.”¹²

Doba nasilja

„Zemlja bijaše iskvarena pred Bogom i bijaše zemlja puna nasilja. I pogleda Bog na zemlju, i gle, ona bijaše iskvarena; jer je svako tijelo izopačilo svoj put na zemljji“ (*Postanak 6:11, 12.*)

“U danim Noinim zaprepašćujuća većina se protivila istini, i ljudi su više voljeli laž i lukavo ispredene izmišljotine koje su im se u dušu utkale. Zemlja je bila puna nasilja. Rat, zločin, uboštva bili su svakodnevna pojava. Upravo tako će biti i pred drugi Kristov dolazak.”¹³

„Strašni izvještaji o uboštвима i pljačkama, o željezničkim nesrećama i o djelima nasilja, o kojima slušamo, kao da nam govore da se kraj svemu približio. Sada, upravo sada, trebamo se pripremiti za Gospodnji drugi dolazak.”¹⁴

Djela sindikata

Prorok Joel je prorekao prevladavajuću atmosferu posljednjih dana: „Prekujte svoje raonike u maćeve i svoje kosire u koplja; neka slabici kaže: Ja sam jak“ (*Joel 3:10).*

“Radnička udruženja brzo se okreću nasilju ako se njihovim zahtjevima ne udovolji. Postaje sve jasnije i jasnije da stanovnici Zemlje nisu u skladu s Bogom.“

„Nijedna znanstvena teorija ne može objasniti stalno napredovanje snaga zla pod zapovjedniшtvom Sotone. U svakom mnoštvu na djelu su zli anđeli potičući ljude da čine nasilna djela.”¹⁵

“Radnički sindikati bit će jedno od oruđa koje će na ovu zemlju donijeti takvo vrijeme nevolje kakvog nije bilo od postanka svijeta.”¹⁶

Potresi i poplave

“Preko požara, poplava, potresa, bijesa velikih dubina, nesreća na moru i kopnu, dano nam je upozorenje da se Božji Duh neće zauvijek boriti s ljudima.”¹⁷

Strahovito katastrofalni potresi obilježili su 21. stoljeće. Preko 806 000 ljudi izgubilo je živote u potresima od 2000. godine do danas. Doista, Duh proroštva objašnjava, “Došlo je vrijeme kad jednog trenutka možemo biti na tlu, ali već sljedećeg trenutka tlo nam se može izmaknuti ispod nogu. Potresi će se događati tamo gdje se najmanje očekuju.”¹⁸

Znaci u prirodi

„Zemlja tuguje i vene, svijet sahne i propada, uznositi ljudi na zemljii sahnu. I zemlja je oskvrnuta pod svojim stanovnicima; zato što su prekršili zakone, promijenili odredbu, raskinuli vječni savez“ (*Izaja 24:4.5.*) . “Sotona djeluje u prirodi; on truje našu okolinu, i na tom području ovisimo o Bogu kako bismo preživjeli – i u sadašnjem i u budućem životu. Budući da se nalazimo u položaju u kojem se nalazimo, moramo biti potpuno budni, u cijelosti predani, sasvim obraćeni i posvećeni Bogu. Ali čini se da sjedimo kao da smo paralizirani. Nebeski Bože, probudi nas!”¹⁹

“Bog nije obuzdao moći tame da nastave sa svojim smrtonosnim radom zagodenjem zraka - jednog od izvora života i ishrane- sa smrtonosnom isparavanjima. Ne samo da je biljni svijet ugrožen, već i čovjek pati od zaraza . . .

“Sve su ovo samo kapi iz čaše Božjeg gnjeva koje pogadaju Zemlju, te su blijadi nagovještaj onoga što će se desiti u bliskoj budućnosti.”²⁰

Moralna kuga

Prema podacima istraživačkog centra Pew (Pew Research Center), u 30 država mogu se sklopiti istospolni brakovi a još četiri zemlje priznaju takve brakove. Sjetite se Abrahamovog moljenja u Postanku 18. da Bog poštodi stanovnike poročnih gradova u njegovo doba.

“Napuštaju se načela, spuštaju mjerila moralnosti; brzo se množe grijesi zbog kojih je Bog izlio svoje sudove u obliku potopa i uništenja Sodome vatrom. Mi se približavamo kraju. Bog je dugo trpio ovo pokvareno čovječanstvo, ali Njegova kazna je sigurna. Neka oni koji tvrde da su svjetlu svijetu odstupe od svakog bezakonja.”²¹

Posljednji znak koji će najaviti kraj Božje milosti

„I imaše vlast udahnuti život slici Zvijeri, da progovori slika Zvijeri i da učini da se poubjija sve one koji se neće klanjati slici Zvijeri“ (*Otkrivenje 13,15.*)

“S nepogrešivom točnošću Beskonačni i dalje vodi svoj račun o narodima. Dok se Njegova milost nudi i dok poziva na pokajanje, ovaj račun ostaje otvoren; ali kad brojke premaše određenu visinu koju je Bog utvrdio, počinje izlijevanje Njegove srdžbe. Račun se zaključuje. Božansko strpljenje prestaje. Milost se više ne zalaže za njih.”²²

“Jer grijesi njezini do neba su doprli i spomenuo se Bog njezinih opaćina” (*Otkrivenje 18:5.*). Kad nastupa ovo vrijeme?

“Pred Bogom se vodi zapisnik o svim narodima; zapisi koji ih terete u nebeskim knjigama sve su brojniji, i kada stupi na snagu zakon da se oni koji prestupaju prvi dan tjedna kažnjavaju smrću, onda će se čaša prepuniti.”²³

Nadolazeći događaji su u Božjim rukama

“Svijet nije bez vladara. Događaji koji dolaze u Gospodnjim su

rukama. Veličanstvo Neba ima sudbinu naroda, kao i brigu za svoju Crkvu, u svojim rukama.”²⁴

Zaključak

Moja ljubljena braća i sestre, ispunjenjem znakova, Bog ima cilj zašto dopušta da se ove katastrofe događaju. One su Njegova sredstva kojima zove ljudе i žene na promišljanje i pokajanje.

Kako se još jedna godina privodi kraju, ne bi li ovi sudovi trebali navesti nas, Božje ljudе, da razmotrimo naše puteve?

“Kraj je blizu, kušnja prestaje. O, tražimo Boga dok se može naći, zovimo Ga dok je još blizu! Prorok kaže: “Tražite Jahvu, svi skromni na zemlji, svi koji izvršavate odredbe njegove! Tražite pravdu, tražite poniznost: vi ćete možda biti zaštićeni u dan gnjeva Jahvina” (*Sefanija 2,3*).²⁵

Naša je molitva da imamo iskreno iskustvo pokajanja i priznanja grijeha našem Spasitelju Isusu Kristu. Amen.

Literatura:

¹ *Proroci i kraljevi*, str. 536.

² *Želja vjekova*, str. 628.

³ *Proroci i kraljevi*, str. 536. 537.

⁴ *Želja vjekova*, str. 631.

⁵ *Velika borba*, str. 551.

⁶ *Vidi Velika borba*, str. 304–308, 333. 334.

⁷ *Proroci i kraljevi*, str. 537.

⁸ *Maranatha*, str. 174.

⁹ *Isto*, str. 185.

¹⁰ *Isto*, str. 185.

¹¹ *Odgoj*, str. 264.

¹² *Counsels on Health*, str. 460. 461.

¹³ *Biblijski komentari* 1. str. 1090.

¹⁴ *Dogadaji posljednjih dana*, str. 23.

¹⁵ *The Upward Look*, str. 334.

¹⁶ *Maranatha*, str. 182.

¹⁷ *The Upward Look*, str. 340.

¹⁸ *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 421.

¹⁹ *Odabране poruke* 2. str. 52.

²⁰ *Odabране poruke* 3. str. 391.

²¹ *Svjedočanstvo* 5. str. 601.

²² *Proroci i kraljevi*, str. 364.

²³ *Biblijski komentari* 7. str. 910.

²⁴ *Svjedočanstvo* 5. str. 753.

²⁵ *Maranatha*, str. 37.

Koji su trenutni znakovi vremena?

1. Znak da će Isus uskoro opet doći je izbor ljudi ovoga svijeta da više traže zadovoljstva i grješna uživanja umjesto Boga

„A ovo znaj: u posljednjim danima nastat će teška vremena. Jer ljudi će biti sebeljupci, srebroljupci, hvalisavci, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalni, nesveti, beščutnici, nepomirljivci, klevetnici, neobuzdani, surovi, nedobroljubivi, izdajice, nepromišljenici, umišljenici, ljubitelji užitaka više nego ljubitelji Boga. Imaju obliće pobožnosti, ali su se sile njezine odrekli. I njih se kloni! Jer od njih su oni koji se uvlače u kuće i zarobljuju ženice opterećene grijesima, vođene različitim požudama, koje uvijek uče, a nikada ne mogu doći do spoznaje istine.“ (2. *Timoteju* 2,1-7.)

Ovaj odlomak opisuje svijet našeg vremena i njegove probleme. Ljudi otvoreno postavljaju osobna zadovoljstva iznad Boga i Njegovih zahtjeva. Uvijek su u potrazi za “istinom.” Ali, kad istina zahtijeva poniznost, priznanje Boga, suosjećajnu ljubav prema našim „susjedima“, poštovanje autoriteta i zahvalnost, onda se istina zanemaruje. Naš svijet brzo žrtvuje istinu za ono što doživljavaju kao zadovoljstvo. U navodnom traganju za istinom, oni nikada ne mogu doći do nje.

2. Znak da će Isus uskoro opet doći je mogućnost da se evanđelje može propovijedati po cijelom svijetu kao nikad do sad.

“I propovijedat će se ovo evanđelje o kraljevstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svim narodima. I tada će doći svršetak.“ (*Matej* 24,14.)

Najnovije promjene na područjima putovanja i komunikacija, pružaju priliku širenja evanđelje diljem svijeta više nego ikad prije. Došlo je vrijeme kad su na raspolažanju resursi za ispunjenje ovog proročanstva. Tko želi prihvati izazov za suradnju s Bogom i učiniti ono što je Bog rekao da će biti učinjeno?

3. Znak da će Isus uskoro opet doći je protivljenje poruci vječnog evanđelja koju su dala tri anđela iz Otkrivenja.

Prva anđeoska poruka: „Govoreći snažnim glasom: »Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova! I poklonite se Onomu koji stvori nebo i zemlju i more i izvore vodne!“ (*Otkrivenje* 14,7)

Laž se suprotstavlja poruci: Bog nije stvorio ovaj svijet i zato ljudski rod treba odavati slavu stvorenome, a ne Stvoritelju.

Druga anđeoska poruka: “I drugi anđeo dođe za njim, rekavši: “Pade, pade Babilon, ta velika prijestolnica, jer je vinom gnjeva svojega bluda opila sve narode.” (*Otkrivenje* 14,8)

Laž se suprotstavlja poruci: Svijet nije pao, već napreduje k najvišim dostignućima i spoznajama istine.

Treća anđeoska poruka: „I treći anđeo dođe za njima govoreći snažnim glasom: »Ako se tko klanja Zvijeri i liku njezinu te prima žig na čelo svoje ili na ruku svoju, on će i pitи od vina gnjeva Božjega koje se nerazvodnjeno toči u času srdžbe njegove. I bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Jaganjem.“ (*Otkrivenje* 14,9.10)

Laž se suprotstavlja poruci: Bog nas toliko ljubi da nas ne bi mogao kazniti ili uništiti.

Ovu su doista neki trenutačni dokazi ponovnog dolaska našega Gospodina!

Zadnja poruka milosti

Alonso Amaya — Honduras

Uvod

U svakom naraštaju, palom je čovjeku Bog nudio svoju poruku milosti. Vladar svemira podiže samopožrtvovne muškarce i žene kako bi ih vezao "užima ljubavi" (*Hošea 11,4*), i iskoristio ih za blagoslov svake generacije. U svojoj velikoj milosti, On je poslao anđele s posebnom misijom da spase tri duše s jednostavnom porukom: "Bježi, jer ti se radi o životu" (*Postanak 19,17*). I naš omiljeni Spasitelj također je došao spasiti radikalnog, ali vrijednog čovjeka sa zaprepašćujućim pitanjem: "Zašto me progoniš?" (*Djela 9,4*).

Isto tako, u našoj generaciji ova poruka milosti nije ništa manje važna nego što je bila u prošlosti. Mi smo glasnici ove zadnje generacije, budući

da nam Bog otkriva zadnje sate svoje milosti.

Period od 6000 godina

Velika borba između Krista i sotone, koja traje već 6000 godina, približava se svome kraju. Sotona udvostručuje svoje napore kako bi sabotirao Kristovo djelo za ljudski rod i svezao duše u svoje okove. Njegov je cilj da ljudi utonu u tamu i nepokajanje sve dok posrednička služba Spasitelja ne bude gotova i više ne bude žrtve za grijeh.

"Velika borba između Krista i sotone, traje već gotovo šest tisuća godina."¹ "Šest tisuća godina vjera je zidana na Kristu. Šest tisuća godina vihori i bure sotonskog bijesa udaraju o Stijenu našeg spasenja; ali ona nepomično stoji."²

Tako nam božansko nadahnuće otkriva da se vremenski period

našeg planeta i djela koja će se odvijati u ovoj drami - bilo u njenu korist ili uništavanje - protežu u približno 6000 godina.

Imajući ovaj jasan dokaz o vremenu, određeni događaji utvrđeni su u ovoj velikoj borbi. Izgradnja vjere u Krista, nepokolebljivu Stijenu vijekova, ostao je jedini Izvor spasenja pred svakom olujom.

Milost za pretpotpone ljudе

1. Vrijeme probe. U ranom periodu zemlje, dok je ova planeta još bila mrlada, „I vidje Gospodin da je čovjekova pokvarenost na zemlji velika i da je svaka zamisao njegova srca neprestano samo zlo.“ (*Postanak 6,5*) „I reče Gospodin: „Neće se moj Duh dovjeka prepirati s čovjekom, jer je on

tijelo: ipak, neka mu vijek bude stotinu i dvadeset godina.” (*Postanak 6,3*)

2. Poziv za uništenje. Svemogući je upozorio na uništavanje čovjeka, zvijeri, gmazova i ptica. „I reče Gospodin: “Zbrisat ću s lica zemlje čovjeka kojega sam stvorio: i čovjeka, i životinju, i gmizavca, i ptice u zraku; jer požalio sam što sam ih načinio.” (*Postanak 6,7*)

3. Sredstvo uništenja. Sredstvo uništenja trebao je biti sveopći potop. „Evo, ja, ja ću navesti potopne vode na zemlju, da ispod neba unište svako tijelo u kojem je dah života; i sve što je na zemlji izginut će.“ (*Postanak 6,17*)

4. Rješenje. Rješenje je bilo ući u arku: „I reče Gospodin Nio: “Uđi u kovčeg ti i sav tvoj dom; jer sam vidio da si pred mnom ti pravedan u ovome naraštaju.“ (*Postanak 7,1*)

Primijetite kako je za generacije prije potopa, poruka milosti odredila vrijeme milosti koje je preostalo; također je odredila stvorenja koja će biti uništena, sredstvo uništenja koje će biti iskorišteno—i konačno način na koji se ljudi mogu spasiti. Stoga je jasno kako pretpotpni naraštaj nije propao zbog bilo kojeg zanemarivanja s Božje strane da ih obavijesti i ponudi svoju milost. Ne, Bog u svojoj velikoj milosti postavio im je sigurno spasenje nadohvat ruke. No, oni su ga odbili. Stoga se u riječi Božjoj govori o pretpotpnim ljudima kao onima “Koji su nekada bili nevjerni, kad su se u dane Noine oslanjali na dugotrpnost Božju, dok se gradio kovčeg, u kojem se malo, to jest, osam duša, spasio vodom.” (*I. Petrova 3,20*) Milost Božja je trajala dok se kovčeg gradio—i svatko je mogao slobodno ući. Ali nažalost, velika većina odbacila je zadnji poziv jer nisu imali vjere, i tako je njihova vlastita neposlušnost zapečatila njihovu sudbinu.

Posljednja noć za Sodomu i Gomoru

1. Vrijeme probe. Ljudi nastanjeni u gradovima ravnice napredovali

su u bogatstvu. Nažalost, obilje kruha sa sobom je donijelo sebičnu besramnost i grijeh, unatoč činjenici da je Bog poslao svoje glasnike sa ciljem da ih spasi, a ne da ih uništi. Ovi glasnici žarko su pozivali te noći. Jasno su obznanili svoju, Bogom određenu namjeru, jer “Jahve nastavi: “Velika je vika na Sodomu i Gomoru da je njihov grijeh pretežak” (*Postanak 18,20*). Taj teški grijeh bit će uzrok njihovog uništenja.

“Kad oba anđela uvečer dodoše u Sodomu, upravo je tada sjedio Lot na vratima sodomskim, čim ih Lot ugleda, ustade pred njima, pokloni se sve do zemlje i reče: “Molim vas, gospodo, svratite u kuću sluge svojega, da prenoćite, i operite noge svoje! Sutra rano možete onda uraniti i put svoj nastaviti.” A oni rekoše: “Ne, mi ćemo prenoćiti vani” (*Postanak 19,1.2*). To je bila posljednja noć za taj grad.

2. Poziv na uništenje. Anđeli upozoravaju: “Imaš li još koga ovdje? Zeta, sinove, kćeri, i koga god imaš u gradu, izvedi iz ovoga mjesta; jer ćemo uništiti ovo mjesto: budući da je vika njihova postala velika pred Gospodinom, poslao nas je Gospodin da ga uništimo.” (*Postanak 19,12.13*)

3. Sredstvo uništenja. „Tada Gospodin zapljušti s neba na Sodomu i na Gomoru sumporom i ognjem od Gospodina.“ (*Postanak 19,24*)

4. Rješenje. Kada su Lotovu obitelj milosrdno izveli anđeli, dobili su upozorenje: „A kada su ih izveli, reče mu on:” Bježi da život spasiš! Ne osvrći se niti se igdje u ravnici zaustavljam; bježi u brdo da ne budeš zatrta.“ (*Postanak 19,17*)

Bog u svojoj riječi nikada ne zataji nešto što je potrebno učiniti. Imao je specifičan cilj u plamenu koji je sišao s neba. Na zahtjev Lota, Bog nije usmjerio svoju kaznu prema Soaru, koji je također bio u ravnici. Usred ove scene vidimo vrhovnu

Božju ljubav i milosrđe u spašavanju tog malog grada Soara - zajedno s Lotom i njegovim kćerima.

Gore navedene ilustracije iz knjige Postanka nalaze se u prošlosti. Sada se moramo baviti analizom vlastite sadašnjosti i budućnosti!

Prilike u ovim posljednjim danima

1. Vrijeme probe. Vrijeme dodijeljeno ovom planetu je ograničeno. Gospod Isus Krist uskoro će dati svečani proglašenje: “Onaj tko je nepravedan neka i dalje bude nepravedan, onaj tko je okaljan neka i dalje bude okaljan, onaj tko je pravedan neka i dalje bude pravedan, i sveti neka i dalje bude svet. I evo, dolazim uskoro, i plaća moja sa mnom, dati svakome kakvo mu bude djelo.” (*Otkrivenje 22,11.12*) U ovom slučaju, vrijeme je u nekoj mjeri određeno našim vlastitim postupcima.

“Božja volja nije bila da se Kristov dolazak toliko odlaže. Bog nije predvidio da Izraelci kao njegov narod, lutaju po pustinji četrdeset godina. Objećao je da će ih neposredno odvesti u Kanaansku zemlju, utvrditi ih tamo kao svet, zdrav i sretan narod. Međutim, oni kojimajeto najprije bilo obećano, nisu ušli „zbog nevjernosti“. Njihova srca bila su ispunjena nezadovoljstvom, pobunom, mržnjom, pa On nije mogao ispuniti svoj zavjet s njima.”³

“Možda ćemo zbog nepokornosti morati još mnogo godina ostati u ovome svijetu, kao što je to bilo s Izraelcima; ali, Krista radi, njegov narod ne treba umnožavati grijhe, optužujući Boga za posljedice svog pogrešnog puta.”⁴

“Krist odlaže svoj dolazak iz milosrđa prema svijetu kako bi grješnici imali priliku čuti opomenu i u Njemu naći utočište prije nego što se izlije Božja srdžba.”⁵

2. Poziv na uništenje. U posljednjim danima, pred nama je

duhovna kriza obožavanje zvijeri i njegove slike. Treći anđeo iz Otkrivenja 14. upozorava: "Ako se tko klanja Zvijeri i njezinoj slici, i primi njen žig na svoje čelo ili u svoju ruku, i on će piti od vina gnjeva Božjega, koje je natočeno nepomiješano u čaši njegova gnjeva; i bit će mučen u ognju i sumporu u nazočnosti svetih anđela i u nazočnosti Jaganjca: dim njihove muke diže se u vijeke vjekova i nemaju počinka ni danju ni noću oni koji se klanjaju Zvijeri i njenoj slici, kao ni tko god primi žig njena imena." (*Otkrivenje 14,9-11*)

3. Sredstvo uništenja. Ivan iz Otkrivenja, kome je pokazana vizija završnih događaja zemljine povijesti, piše: "I čuh iz hrama snažan glas gdje sedmorici anđela govori: "Idite i izlijte na zemlju posude Božjega gnjeva." (*Otkrivenje 16,1*) Kao rezultat sedam posljednjih zala koje slijede, Vječni izjavljuje: "Sva će zemlja biti opustošena; no neću je dokrajčiti" (*Jeremija 4,27*). Konačno, što se tiče Božjih neprijatelja, Ivan je dobio proročki pogled na to, "i siđe s neba od Boga oganj i proždrije ih. I đavao koji ih je zavodio bi bačen u jezero ognja i sumpora, gdje su Zvijer i Lažni prorok, i bit će mučeni dan i noć u vijeke vjekova" (*Otkrivenje 20,9.10*) dok konačno, "Gle, oni će biti kao strnjika, oganj će ih spaliti; neće se izbaviti od snage plamena..." (*Izajia 47,14*).

4. Rješenje. Slijedite Jaganjca kamo god ide. "To su oni koji se nisu okajali sa ženama, jer su djevci. To su oni koji prate Jaganjca kamo god on podje. Oni bijahu otkupljeni od ljudi, prvine Bogu i Jaganjcu. I nije se u njihovim ustima našla prijevara: jer su neporočni pred Božjim prijestoljem. U tome je postojanost svetih, onih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru Isusovu." (*Otkrivenje 14,4, 5, 12*)

1888. na pragu kraljevstva

Na Generalnoj konferenciji Adventista sedmog dana 1888. godine "Gospod je u svojoj velikoj milosti poslao jednu najdragocjeniju vijest svome narodu preko starješina Waggonera i Jonesa. Ova vijest je trebala na najuzvišeniji način pred svijetom uzdići Spasitelja, jedinu žrtvu za grijehu cijelog svijeta. Ona predstavlja opravdanje kroz vjeru u Jamca; ona poziva ljude da prihvate Kristovu pravdu koja se pokazuje u poslušnosti svim Božjim zapovijedima. Mnogi su izgubili iz vida Isusa. Njihove oči treba upraviti na Njegovu božansku osobnost, na Njegove zasluge i Njegovu postojanu ljubav prema ljudskom rodu."⁶

Kakav je učinak imala zadnja poruka milosti anđelu Laodicejske crkve? Reakcije su bili različite. U Battle Creeku se razvilo snažno protivljenje, a Gospodnji glasnik podržao je starješine Jonesa i Waggonera u prenošenju poruke crkvama.

Sestra Ellen G. White svjedoči, "Postala sam predmet primjedbi i kritika, ali nitko od naše braće nije mi se obratio i ispitivao me niti tražio ikakvo objašnjenje. Najozbiljnije smo pokušali da se sva naša braća koja služe, u kući skupe i u slobodnoj sobi ujedine svoje molitve, ali u tome nismo uspjeli izuzev dva ili tri puta. Odlučili su otići u svoje sobe i sami razgovarati i moliti se. Činilo se da ne postoji prilika ukloniti čvrste i odlučne predrasude niti je bilo ikakve šanse da se ukloni nesporazum povezan sa mnom, mojim sinom, i E. J. Waggonerom i A. T. Jonesom."⁷

Ipak, ona povezuje i pozitivno iskustvo: "Nikada nisam vidjela da se oživljavanje odvija s takvom temeljitošću, a ipak ostane tako slobodno svih nepotrebnih uzbudjenja...."

"Bilo je mnogo onih koji su svjedočili, dok su prodorne istine

bile predstavljene, shvatili kako su u svjetlu zakona osuđeni kao prijestupnici. Uzdali su se u svoju pravednost. Sad su svoju pravdu, u usporedbi s Kristovom pravednošću koja je jedina Bogu prihvatljiva, vidjeli kao prljavu haljinu. Iako nisu bili otvoreni prijestupnici, uvidjeli su pokvarenost i izopačenost u srcu. Oni su na mjesto Nebeskog Oca stavili druge bogove. Borili su se suzdržati od grijeha, ali su se pritom pouzdali u svoje snage. Trebamo ići Isusu takvi kakvi jesmo, isповijedati svoje grijehu i predati svoje bespomoćne duše svom suosjećajnom Otkupitelju."⁸

Ponovno obraćenje i ponovno krštenje je privilegija za svakoga

"Gospod poziva na odlučnu reformu. Kad se duša stvarno ponovo obrati, neka se ponovo krsti. Neka obnovi svoj zavjet sa Bogom, a Bog će obnoviti svoj zavjet s njom... Vjernici moraju doživjeti ponovno obraćenje kako bi kao Božji svjedoci mogli posvjedočiti o moćnoj sili istine koja posvećuje dušu."⁹

Oživljavanje među radnicima

"... Radnici u djelu moraju biti sasvim budni. Mnogi se trebaju nanovo obratiti i ponovno se krstiti. Kada nauče piti od Duhovne stijene koja je pratila izraelsku vojsku u pustinji, kad svakodnevno uzimaju nebesku manu, kako će se tada njihovo iskustvo promijeniti! Ono što hrana koju jedemo predstavlja za naše fizičke potrebe, to je Krist za naše duhovne potrebe."¹⁰

Oni koji žđaju za prevlašću moraju biti nanovo obraćeni

"Govorim našoj vodećoj braći, našim propovjednicima, a posebno našim liječnicima. Sve dok dopustite da gordost ponosno prebiva u vašim srcima, nedostajat će vam snage u vašem radu. Godinama se njeguje pogrešan duh, duh ponosa, želja za nadmoći. U ovome služite sotoni, a

obešćujete Boga. Gospod poziva na odlučnu reformaciju. A kad se duša doista obrati, neka bude ponovno krštena. Neka obnovi svoj savez s Bogom i Bog će obnoviti svoj savez s njom.”¹¹

Pokajanje i obavljanje naših prvih djela

“Nisu li mnogi u ovoj propovjedničkoj školi uvidjeli svoju pogrešku što nisu ostali u Kristu? Zar ne mogu imati privilegiju kajanja i činjenja svojih prvih djela? Tko će osuditi ovo djelo pokajanja, ispovijedi ili krštenja? Ako nekima savjest ukazuje da im je prva dužnost pokajati se za svoje grijeha, ispovjediti ih i krstiti se, nisu li to prva djela koja trebaju učiniti?”¹²

Grubim propovjednicima i otpalim crkvama treba ponovno krštenje

“Toliko grubosti, takav nedostatak kršćanske uljudnosti, ušlo je u živote ljudi koji su na službenim položajima da mi je srce tužno i bolno, i ja mogu samo plakati da vidim koliko malo Kristove nježnosti unose u posao s djecom Božjom, otkupljenih krvlju Njegovog jedinorodenog Sina. . . .”

Upravo krštenje Svetim Duhom je danas potrebno crkvama. Postoje otpali članovi crkve i pali propovjednici kojima je potrebno ponovno obraćenje, kojima je potreban ublažavajući, nadvladavajući utjecaj krštenja Duhom da bi mogli ustati u novom životu i temeljito raditi za vječnost. Vidjela sam kako se gaji bezbožnost i samodostatnost, i čula sam izgovorene riječi: „Ako se pokajete i obratite, nikada nećete vidjeti kraljevstvo nebesko“. Mnogo je onih koji će trebati ponovno krštenje, ali nemojte im dopustiti da uđu u vodu dok ne umru grijehu, izljećeni od sebičnosti i samouzvišenja; dok ne budu mogli izaći iz vode na novi život u Bogu.”¹³

Pripremamo li se za globalnu krizu koja će uskoro početi?

Ne bismo trebali očajavati kada promatramo golemi teritorij širom svijeta na kojem još nismo predstavljeni kao crkva. Naš je Bog dobro svjestan ove činjenice i On želi da u našem životu imamo pobjedičko kršćansko iskustvo i tako budemo spremni za primanje kasne kiše. Tek tada ćemo biti u stanju ići po cijelom svijetu kako je obećano u svetoj Božjoj riječi, Bibliji i Duhu proročanstva. (Pogledajte Izaja 66,18-21.)

“Odjevena u oklop Kristove pravednosti, Crkva treba ući u svoju posljednju bitku. “Lijepa kao mjesec, sjajna kao sunce, strašna kao vojska pod zastavama” (Pjesma nad pjesmama 6,10.) ona treba krenuti u cijeli svijet, pobjeđujući i da pobijedi. Najmračniji trenutak u borbi Crkve sa silama zla neposredno će prethoditi danu njezina konačnog izbavljenja. Međutim, ne treba se bojati onaj tko se uzda u Boga, jer kada “čud nasilnička” bude “kao pljusak zimski” Bog će svojoj Crkvi biti “skrovište od pljuska” (Izaja 25,4).¹⁴

Zaključak

Cijenjeni i voljeni Božji narode, koji ste raštrkani po mnogim dijelovima planete! Razdoblje božanske milosti je za nas skoro završeno, a vrijeme naše pripreme kao Božjeg naroda je skoro gotovo. Situacija je vrlo hitna. Kao članovi i pristaše ove velike konačne poruke, sa svime što znamo i volimo, također - postupcima koji neprekidno izviru iz Božanskog Izvora, sada moramo djelovati na svim razinama Božjeg djela. Slijedeći Jaganjca kamo god pođe, neću se ustručavati djetinjasto skočiti u njegove drage ruke, pokoravajući se svakoj njegovoј riječi kao dijete ocu koji ga voli. Slijediti Jaganjca kamo god krene, ne znači pasivno hodati iz godine

u godinu istim putem, jer “Ima put koji se čovjeku čini ispravnim, ali svršetak su mu putovi smrti” (Izreke 14,12). Pratiti Janje gdje god On ide znači kretati se gore (vertikalno) jer “Mudrome je put života gore, kako bi izmaknuo paklu odozdol” (Izreke 15,24). Ova posljednja poruka milosrđa koju nam je Bog dao ne dopušta nam da ostanemo i krećemo se po vodoravnoj ravnici - ne, On nas svaki dan nas uzdiže kao što je to činio s Enohom i uskoro ćemo biti sve bliže nebu i sve dalje od ovog svijeta.

Literatura:

¹ Velika borba, str. 518.

² Želja vjekova, str. 413.

³ Evangelizam, str. 696.

⁴ Isto, str. 696.

⁵ Velika borba, str. 458.

⁶ Svjedočanstvo za propovjednike, str. 91. 92.

⁷ Odabrane poruke, knjiga. 3. str. 173.

⁸ Pregled i glasnik, 5. ožujka 1889.

⁹ Evangelizam, str. 375.

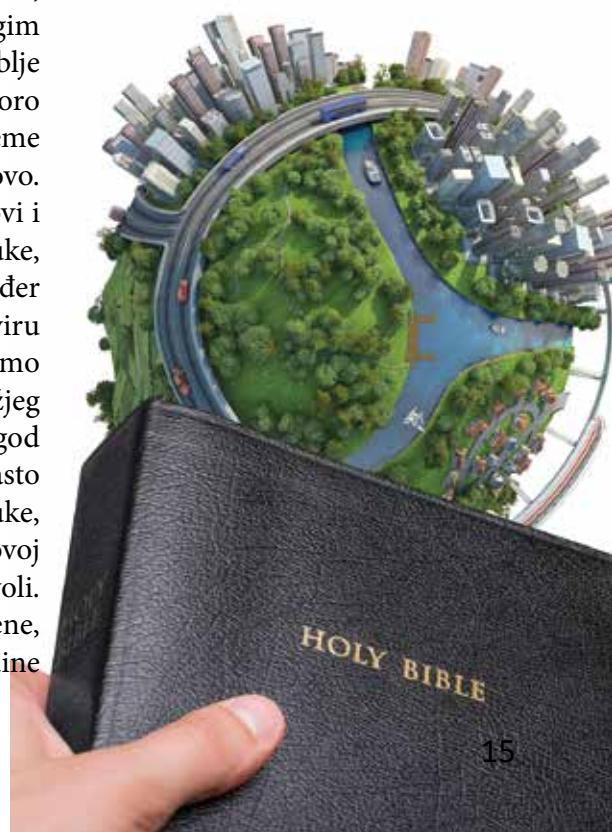
¹⁰ Manuscript Releases, vol. 7, str. 273.

¹¹ Isto str. 262.

¹² Isto str. 261.

¹³ Isto str. 266, 267.

¹⁴ Proroci i kraljevi, str. 725.

Proročanstvo i obećanje

Alwin Vedhasinh — Indija

Sveti Duh

Sveti Duh je treća osoba Božanstva. U Djelima 5,3.4. čitamo da je apostol Petar rekao: „Ananija, zašto Sotona ispuni srce twoje da slažeš Duhu Svetome i zadržiš od utrška imanja? Da je ostalo neprodano, ne bi li twoje ostalo? I pošto je prodano, nije li bilo u twojoj vlasti? Zašto si takvo što stavio u srce svoje? Nisi slagao ljudima, nego Bogu!“ Ovdje se prema Svetom Duhu, kojem je Ananija lagao, govori kao o Bogu.

Sveti Duh je vječan. „Jer ako krv bikova i jaraca i pepeo juničin kojim škrope onečišćene posvećuje za čistoću tijela, koliko će više krv Krista — koji po Duhu vječnom samoga sebe bez mane prinese Bogu — očistiti savjest

vašu od mrtvih djela za službu Bogu životu.“ (*Hebrejima 9,13.14.*) [Dodan naglasak]

Sveti Duh je sveprisutan. U Psalmu 139,7-10, kralj David otkriva da je Božji Duh svugdje. „Kamo da odem od duha tvojega? Ili kamo da pobjegnem od tvoje prisutnosti? Ako se na nebo popnem, onđe si; ako si u paklu ležaj načinim, gle, onđe si. Uzmem li krila jutra i naselim se na krajnjim dijelovima mora, i onđe će me ruka twoja voditi i desnica me tvoja držati.“

Sveti Duh je sveznajući. „Nego, kao što je pisano: „Oko nije vidjelo, ni uho nije čulo, niti je u srce čovječe ušlo ono što je Bog pripravio za one koji ga ljube.“ Ali nama je Bog to otkrio po svome Duhu, jer Duh sve

istražuje: jest, dubine Božje. Jer tko od ljudi znade što o čovjeku, osim duha ljudskoga koji je u njemu? Tako i ono Božje nitko ne zna, osim Duha Božjega.“ (*1. Korinćanima 2,9-11.*)

Sveti Duh je svemoguć. „I odgovori anđeo i reče joj [Mariji]: “Duh Sveti sići će na tebe i sila Svevišnjega osjenit će te, stoga će i to sveto što će se od tebe roditi biti nazvano Sinom Božjim.“ (*Luka 1,35.*)

Proročanstvo i obećanje Svetog Duga u starozavjetno doba

U vrijeme Starog zavjeta, Sveti Duh je bio aktivan u pojedinim ljudima koje je Bog odabrao za posebnu svrhu. Sveti Duh je sišao na te ljude da ih osposobi kako bi izvršili bogomdane zadatke. Zato

su proroci koristili riječi „Ovako govori Gospod“ kako bi posvjedočili o božanskim mislima na kojima su se njihove objave suda i spasenja temeljile.

U *Postanku* 20,7. Mojsije je otkrio da je Abraham bio prorok. Proroci su bili ljudi Duha. Oni su bili govornici, jer „su sveti ljudi Božji govorili poneseni Duhom Svetim.“ (2. *Petrova* 1,21.)

Očigledno je da je Sveti Duh djelovao kroz povijest i otkupljenje čovječanstva. Sveti Duh je aktivan u svakom dijelu stvaranja, kao što *Psalam* 104,30. ističe: “Poslao si Duha svojega, oni bijahu stvoreni; i obnovio si lice zemlje.“ *Postanak* 1,2. govorи da je Božji Duh lebdio nad vodama u vrijeme stvaranja.

Kad je čovjek sagriješio, prekinuta je veza ljudskog roda s Bogom. Ali je Božji Duh milostivo nastavio raditi s ljudima nakon pada. To je izneseno u *Postanku* 6,3. gdje „Gospodin reče: “Neće se moj Duh dovijeka prepirati s čovjekom, jer je on tijelo: ipak, neka mu vijek bude stotinu i dvadeset godina.”

Josip i Daniel su bili ljudi molitve i vjere. Posvetili su svoje živote Bogu. Kad je Josip protumačio san Faraonu (*Postanak* 41,37–40.) vladar je jasno opazio da Josip ima Božjeg Duha i da nitko nije tako razborit i mudar kao Josip. Kad je Daniel uspio protumačiti san Nabukodonozora, kralj je rekao da je znao kako je duh svetih bogova bio na Danielu (*Daniel* 4,9). Josip i Daniel su napredovali u stranim zemljama nakon tumačenja snova vladarima i obojica su uzdignuti na visoke položaje kao rezultat njihove vjernosti Bogu.

U *Psalmu* 51,11. kralj David se moli Bogu: „Duha svoga Svetoga nemoj od mene uzeti“ ukazujući da je i on imao Svetog Duha. U 1. *Samuelovo* 16,13. Duh Gospodnji je sišao na Davida kad ga je prorok Samuel pomazao među njegovom braćom. Ovo nije bilo samo pomazanje silom, već i pomazanje mudrošću i milošću, sposobljavajući ga da živi ispravnim životom.

Saula je Samuel pomazao za kralja. U 1. *Samuelovo* 10,11. citamo da je, dok je bio u društvu proročkih sinova, na Saula, bez da je on to tražio i bez ikakve duhovne pripreme, sišao Duh Božji. Duh Božji dan je za službu, moć proricanja, osvajanje i vladanje.

Samson je bio čovjek ispunjen Svetim Duhom još od začeća. Bog je imao cilj za njegov život – iskoristiti ovog čovjeka kako bi donio izbavljenje Izraelu. U *Sucima* 13,25. stoji zapisano kako je Duh Gospodnji počeo djelovati na Samsona. Ključ njegovih pobjeda na Filistejcima možemo pronaći u samo jednoj rečenici: „Duh Gospodnji dođe na njega.“

Uspjeh službe proroka Ilike nije bio ni zbog kakve naslijedene sposobnosti ili osobine koju je posjedovao, već zbog njegovog pokoravanja Svetom Duhu, koji mu je dan kao što će biti dan svima koji pokazuju živu vjeru u Boga. Prorok Elizej primio je dvostruku mjeru Duha koji je počivao na Iliji. U njemu je sila Ilijinog duha bila ujedinjena s nježnošću, milošću i blagim suošćanjem Duha Kristovog (2. *Kraljevima* 2,9).

U *Sucima* 6,33.34. pronalazimo da je Gideon bio postavljen od Boga kao sudac koji će izbaviti Izrael. Bio je ojačan Svetim Duhom za misiju protjerivanja Midjanaca.

Sveti Duh je naveo proroka Nehemiju da plače, moli i posti za potrebe svog naroda (*Nehemija* 1,4). Potaknuo je Nehemiju da slavi Boga usred velikih poteškoća (5. stih). Sveti Duh je djelovao kako bi priznao osobne grijehu i grijehu naroda (stihovi 6 i 7). Uputio ga je da podsjeti Boga i narod na Gospodnja obećanja, perspektive i planove (stihovi 10, 11).

Proročanstvo proroka Joela (*Joel* 2,28. 29.) o Svetom Duhu se ispunilo na dan Pedesetnice. U *Izaiji* 44,3-5. Bog je obećao da će izliti Svojeg Duha na Izraelovo potomstvo. Obećanje Duha će biti izliveno nad

onima koji su žedni. U *Izaiji* 32,15-17. rezultat izljevanja Duha su pravda, pravednost i mir.

U *Ezekielu* 36,26. 27. Bog obećava da će staviti svog Duha „u vas.“ On će učiniti da osoba hodi po njegovim uredbama i drži Njegove zakone.

U *Ezekielu* 39,29. Gospod Bog je obećao da neće sakriti svoje lice od Izraela, jer je izlio Svojeg Duha na svoj narod.

U *Zahariji* 12,10. Duh milosti i molitava bit će izliven nad stanovnicima Jeruzalema, navodeći ljude da gledaju na Isusa kojeg su proboli i da Ga oplakuju.

Proročanstvo i obećanje Svetog Duha u novozavjetno doba

Novi zavjet, poput Starog zavjeta, pisan je pod nadahnućem Svetog Duha.

Ivan Krstitelj je krštavao ljudе uranjujući ih u rijeku Jordan što je simboliziralo njihovo kajanje zbog grijeha. Govorio im je da će Isus krštavati Svetim Duhom i ognjem (*Matej* 3,11). Isus je rekao učenicima: „Tješitelj, Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i podsjetiti vas na sve što vam rekoh.“ (*Ivan* 14,26.) Duh će biti dan kao „živa voda“ svima koji budu žedni i dođu k Njemu u vjeri (*Ivan* 7,37-39). Isus je obećao svojim učenicima „Duha istine“ koji će im biti pomoćnik i boraviti s njima (*Ivan* 14,16. 17). Gospod je rekao svojim apostolima da čekaju u Jeruzalemu dok ne prime „obećanje Očevo“ (*Luka* 24,49; *Djela* 1,4). On ovo jasno povezuje s krštenjem Duhom o kojem je govorio Ivan Krstitelj, kroz koje će primiti silu i postati svjedoci (*Djela* 1,5. 8). Spuštanje Svetog Duha na Isusa u obliku goluba je znak Njegovog božanskog pomazanja (*Matej* 3,16. 17). Vidljiv silazak Duha na Isusa je služio kao bogomdani znak po kojem je Ivan Krstitelj prepoznao da je to Onaj čiji se dolazak dugo očekivao (*Ivan* 1,32-34).

Apostol Petar, kršten Svetim Duhom, iznenada je imao nadnaravnu hrabrost i autoritet kad je stao i podignuo svoj glas, obraćajući se mnoštvu na dan Pedesetnice, objasnjavajući im da nisu pijani, već da doživljavaju ispunjenje onoga što je izjavio prorok Joel (*Djela 2,14–17*). Tijekom svoje propovijedi, Petar je govorio o izlijevanju Duha kao o obećanju koje je Isus primio od Oca (*Djela 2,33*). Dar Duha je za sve koji se pokaju i krste (*Djela 2,38*). Obećanje je bilo primljeno od Krista i sad ispunjeno od Krista (*Djela 2,33*).

Apostol Stjepan je prekorio Židovske vlasti kao tvrdovrate i neobrezanih srca i ušiju jer su se uvijek opirali Svetom Duhu kao i njihovi oci (*Djela 7,51*). Primjetite da se oni nisu opirali samo Isusu dok je bio na zemlji, već su se opirali i Svetom Duhu.

Apostol Pavao je govorio o blagoslovu Svetog Duha koji „na pogane dođe po Isusu Kristu, da obećanje Duha primimo kroz vjeru.“ (*Galaćanima 3,14*.)

Apostol Jakov je poticao vjernike da budu strpljivi dok ne prime ranu i kasnu kišu (*Jakov 5,7*).

Apostol Juda je savjetovao vjernike da imaju svetu vjeru i da se mole u Svetom Duhu (*Juda 20*).

Ivan je nastavio svoj odnos s Isusom i Svetim Duhom. Čitamo da je bio „u duhu u dan Gospodinov“. (*Otkrivenje 1,9–10*.)

Uloga Svetog Duha

Sveti Duh ima ključnu ulogu u Božjem planu otkupljenja, od stvaranja do vječnosti. Kao što je spomenuto, u *Postanku 1,2*. Duh Božji, tj. Sveti Duh, je lebdio nad površinama voda, kad je zemlja bila bezlična i prazna. U zadnjem poglavljju Otkrivenja, Sveti Duh poziva čovječanstvo da sudjeluje u Božjem otkupljenju (*Otkrivenje 22,17*).

U *Mateju 1,20*. anđeo Gospodnji se prikazao Josipu i objasnio da je njegova zaručnica začela pomoći Svetog Duha.

Sveti Duh prebiva u vjerniku i čini da naše tijelo postane hram Božji (*1. Korinćanima 3,16*). Sveti Duh se žalosti zbog naših postupaka i riječi (*Efežanima 4,30*) te se zauzima za nas s uzdisajima, navodeći nas da se molimo (*Rimljanima 8,26*). On pretražuje naša srca (*stih 27*) i razgovara s nama (*Djela 13,2; 16,6. 7; Otkrivenje 2,7*). On poučava o svemu i podsjeća nas na Pisma (*Ivan 14,26*).

Bog se otkrio preko svojeg Duha, koji je govorio preko proroka. Sveti Duh nam otkriva svjetlost i vodi nas kako bismo mogli razumjeti Riječ.

Sveti Duh ima dvostruku ulogu u otkupljenju: prvo nas osvjedočava o grijehu, a zatim nas vodi do pokajanja zbog grijeha. Mi se stoga oslanjamo na Božju pravednosti i milost koje nas vode iskupljenju. Možemo zadobiti pobjedu nad tijelom zahvaljujući Svetom Duhu.

Sveti Duh daje snagu da izvršimo Gospodnji posao iznad naših mogućnosti ako se predamo Njegovoj vlasti. Sveti Duh također daje svakome od nas vlastite darove (*1. Korinćanima 12,3–5*) i snagu da izvršimo Njegovu volju (*Djela 1,8*). Sveti Duh je naš Učitelj, upućujući

nas u svaku istinu (*Ivan* 14,26). On nam daje radost i mir, (*Galaćanima* 5,22. 23.) snagu (*Efežanima* 3,16.) uključujući silu da živimo pobožnim životom (*Ezekiel* 36,27). On nam pomaže da se molimo (*Efežanima* 6,18.) i daje mudrost, otkrivenje (*Efežanima* 1,17. 18.) i smjelost da svjedočimo (1. *Timoteju* 3,13). Bog Otac nam govori kroz nas preko Duha (*Matej* 10,20).

Sveti Duh u posljednjim danima

„Uši će tvoje čuti riječ kako iza tebe govori: “To je put, njime hodite”, kada skrenete udesno i kada skrenete ulijevo.“ (*Izaja* 30,21.)

“Priznavanjem i odbacivanjem grijeha, iskrenom molitvom i posvećivanjem sebe Bogu su se prvi učenici pripremili za izlijevanje Svetog Duha na dan Pedesetnice. Isti posao, samo u većoj mjeri, mora biti izvršen sad. Tek onda ljudska oruđa mogu se moliti za blagoslov i čekati da Gospod izvrši svoje djelo nad njima. Bog je taj koji je već započeo djelo i On će završiti to djelo, čineći čovjeka potpunim u Isusu Kristu. Ali ne smije se zanemarivati milost koja predstavlja ranu kišu. Samo oni koji žive po svjetlosti koju su primili, primit će još veću svjetlost.”¹

Božje obećanje je sigurno. On će izliti svog Duha na svako tijelo a

rezultat će biti prosvjetljenje i obraćanje duša u velikom broju (*Joel* 2,28).

“Ali pri svršetku zemaljske žetve obećano je posebno izlijevanje duhovne milosti da pripravi Crkvu za dolazak Sina Čovječjega. Ovo je izlijevanje Duha uspoređeno s kasnom kišom.”²

Bez Božjeg Duha mi smo slijepi za Isusa. Vlastiti ponos i slava sprječavaju tražitelja da pronađe Krista. Međutim, ako se pokajemo i krstimo, kroz Njegovog Svetog Duha mi možemo zadobiti snagu nad našim tijelom. Kad u svoja srca budemo primili i njegovali Božju riječ, Sveti Duh će kao gost prebivati u crkvi a kršćanski život biti će naše iskustvo.

“Kad iskušenja zasjene našu dušu, sjetite se Kristovih riječi, sjetite se da je on nevidljivo prisutan u osobi Svetog Duha.”³

“Obećanje Svetog Duha nije ograničeno ni na jednu dob ni rasu. Krist je objavio da će božanski utjecaj NJEGOVOG Duha biti s Njegovim sljedbenicima do kraja. Od Pedesetnice pa do današnjeg dana Branitelj pomaže svakome tko se potpuno pokori Gospodinu i posveti Njegovoj službi.”⁴ [Dodan naglasak.]

“Osim ako svakodnevno ne napredujemo u razvijanju kršćanskih vrlina nećemo prepoznati manifestaciju Svetoga

Duha u kasnoj kiši. Ona će se možda izlijevati na sva srca oko nas, a da mi to ne primijetimo niti ju primimo.”⁵

Primanje Duha je znak da smo djeca Božja i sunasljednici s Kristom (*Rimjanima* 8,14–17). Kroz poslušnost riječi Božjoj i molitvuvjere, bit ćemo vođeni Duhom kako bi donijeli plodove u svojim životima. Da bismo duhovno rasli, trebamo predati svoje živote riječima Duha koje su riječ Božja.

Moramo imati aktivnu ulogu kako bismo vidjeli otkrivanje Božje proročke riječi u našim životima. Dok se vjerovanje u Gospodnju riječ izvršava u našem životu, moramo dopustiti Božjim obećanjima da nam pruže nadu i postojanost. Dok čekate na ispunjenje obećanja, nemojte dopustiti da neprijatelj posije sjeme obeshrabrenja. Isti Isus koji je obećao puninu Svetog Duha sposoban je također očuvati naš cijeli, duh, dušu i tijelo bez mane do Njegovog dolaska. „Isus dolazi k vama kao Duh istine; proučavajte um Duha, savjetujte se s Gospodom, slijedite Njegov put.”⁶

Literatura:

¹ *The Review and Herald*, 2. ožujka 1897.

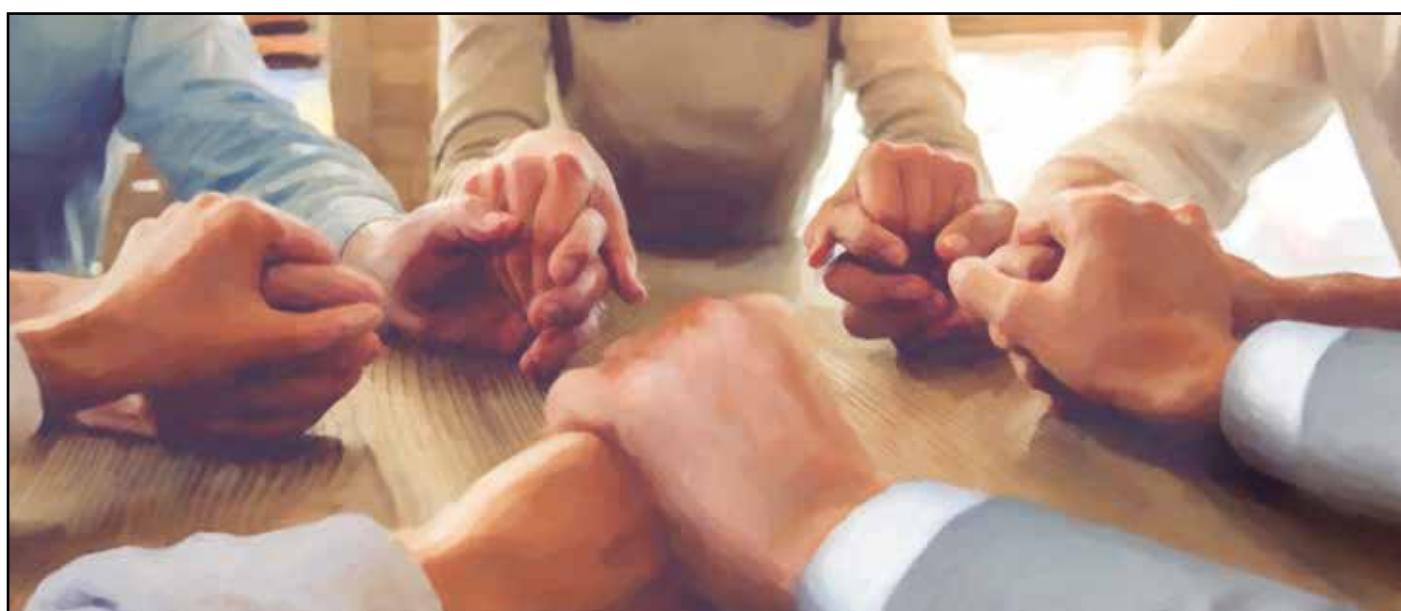
² *Djela apostola*, str. 55.

³ *Daughters of God*, str. 185.

⁴ *Djela apostola*, str. 49.

⁵ *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 507.

⁶ *Manuscript Releases*, vol. 2. str. 337.

Posljednji čin drame

Marius Stroia — Rumunjska

U vezi sa sadašnjim vremenom, apostol Pavao nas potiče: „iskupljujte vrijeme, jer su dani zli“. (*Efežanima 5,16.*)

Riječ „iskupiti“ u grčkom znači „otkupiti ili spasiti od gubitka“. Trebamo spasiti od gubitka vrijeme koje preostaje u našem životu. Možemo iskupiti samo danas i planirati iskupiti sutra, jer je jučer već prošlo! Sami smo odgovorni za korištenje onoga što je Bog dao svakome od nas – vrijeme – kako bi se pripremili za naše duhovno zvanje.

Izgradnja svetog, pravednog karaktera postaje sve teže dok živimo u zadnjim danima. Mnogi putevi

prijestupa i pogrešnog razmišljanja mogu uzrokovati da izgubimo fokus s Božjeg puta života.

Većina ljudi ne razmišlja o prolaznom stanju ljudskog postojanja ili o činjenici da su naši dani odbrojani.

Dani su zli. Ovo jednostavno znači da živimo u grješnom svijetu gdje se grešne odluke donose svakog dana i svaki od tih odabira oskvrnjuje Božji dar vremena. Upravo zbog toga što su dani zli, Bog nas potiče da budemo oprezni kako živimo svoj život.

Američki pjesnik i biograf Carl Sandburg je napomenuo: „Vrijeme je novac vašeg života. On je jedini novac

koji imaš i samo vi možete odrediti kako će on biti potrošen. Budite oprezni da ne bi pustili drugima da ga potroše umjesto vas.“

Dakle, kako možemo iskupiti svoje vrijeme? Kako možemo osigurati da mudro trošimo svaki novčić našeg života?

Svaki dan, svaki sat i svaki trenutak treba biti korišten za službu Bogu. Koliko god je vremena moguće treba koristiti da poboljšavamo sebe učeći iz Božje Riječi i to će nam koristiti da znamo kako Mu trebamo služiti. Ako ne učinimo ovo našim prioritetom, protratit ćemo mnogo vremena.

Kao što smo već primijetili, apostol Pavao opisuje nužnost maksimalnog iskorištavanja našeg vremena. Ipak, proces prvenstveno ovisi o nama i našem pogledu na to pitanje. Uzimajući u obzir riječi kralja Salomona: „Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme.“ (*Propovjednik* 3,1) Stoga trebamo ispitati svoje živote i nakon pomnijeg pregleda vidjeti primjenjujemo li uistinu ovo načelo ili ne.

Svijet u kojem živimo doživljava puno više promjena u kratkom vremenu nego u prethodnim stoljećima koja su prošla. Velika je pogreška vjerovati da ćemo samo stajati sa strane, gledajući kako se posljednji događaji odvijaju pred našim očima.

„Nalazimo se na pragu velikih i ozbiljnih događaja. Proročanstva se ispunjavaju. Posljednji veliki sukob će biti kratak, ali strašan. Stare borbe će oživjeti. Nove borbe će se podići.“¹

Kakva su naša očekivanja?

Biblija nas uči da će se velika borba između dobra i zla voditi do kraja, nakon čega će biti uspostavljeno nebesko kraljevstvo. Na osnovu toga, kršćani su stvorili vlastite predodžbe kako će ovaj svijet doći svom kraju.

Ne možemo tvrditi da znamo kad će svijet doći kraju ili kako će Bog djelovati u završnim danima. Moramo se osloniti na Njegovu mudrost i vjerovati Njegovoj ruci koja nas vodi.

Kraj će biti iznenadan i neočekivan i većina ljudi će biti nepripremljena. Kao i u Noine dane potopa, katastrofa će iznenada prekriti zemlju i tad će biti prekasno za pokajanje i povratak Gospodu.

Razmišljajmo o ovoj nevjerljatoj slici:

„Svijet je pozornica. Njegovi stanovnici su glumci koji se spremaju odigrati svoju ulogu u posljednjoj velikoj drami.“²

S obzirom na značaj ove izjave, postavlja se pitanje: „Znaju li ljudi

koja je njihova uloga? Jesu li svjesni da to nije fikcija, već stvarni život?“

U sadašnjosti, za moderno društvo, mediji su postali dio svakodnevnog života. Statistike pokazuju da, iako su ljudi svjesni da televizija i filmovi nisu stvarni, puno junaka iz filmova i TV serija postaju njihovi uzori.

S druge strane, Biblijas uči da imamo samo jednog uzora, Gospoda Isusa Krista kao Uteteljitelja i Izvršitelja naše vjere – i da je najvažnije pratiti njegov primjer. Stoga, trebamo biti pažljivi i zasigurno znati, tko je autor naše uloge i tko je naš uzor. Božji neprijatelj se priprema više od 6.000 godina posebno za ove posljednje trenutke u povijesti.

Kakva je naša priprema za ove događaje posljetka?

Činjenice koje zadobivaju našu pažnju

„Pazite da vas netko ne zarobi mudrovanjem i ispraznom prijevarom, poljudskoj predaji, po počelima svijeta, a ne po Kristu.“ (*Kološanima* 2,8.)

Po sadašnjim standardima, ključne Božje istine se stavljaju na stranu u zamjenu za ljudske teorije, nagadanja i tradicije. Nevjerojatno je da mnogi vjernici i mnogi propovjednici evanđelja, ne priznaju cijelu Bibliju kao nadahnutu Božju Riječ. Počinjući sa stanovištem odbacivanja jednog dijela ili dovođenja u pitanje neke izjave, oni pre često smatraju svoju prosudbu superiornom Riječi Božjoj. U tom slučaju, autoritet Pisma je uništen.

Sjećamo li se tko je prvi počeо dovoditi u pitanje riječ Božju? Kakve su bile posljedice?

Prepoznavanje taktike neprijatelja

Sotona je bio taj koji je započeo veliki sukob na nebesima, jer je mrzio zakon Božji.

Znamo da je zbog ove pobune protiv Tvorca bio zbačen s neba. Ali on je nastavio svoj đavolji plan

da uništi Božji zakon na zemlji. On koristi svaku priliku kako bi zavarao ljudi i zaveo ih da prekrše Božji zakon. Sotonski način da ispunji svoj plan je odbacivanje zakona uopće ili odbijanjem nekog od njegovih pravila.

“**Sotonska politika u posljednjem sukobu s Božjim narodom ista je kao i na početku velikog sukoba na nebu. Pretvara se da želi učvrstiti božansku vladavinu, a istodobno ju je potajno nastojao svim sredstvima srušiti.**”³ [*Dodan naglasak*]

Postoji opći koncept da Bog nikad ne prisiljava volju ili savjest; ali Sotona ulaže neumorne napore da zadobije kontrolu nad onima koje ne može drugačije prevariti.

“**Da bi to postigao, [Sotona] služi se crkvenim i civilnim vlastima, potičući ih da nametnu ljudske zakone koji su suprotni Božjem Zakonu.**”⁴ [*Dodan naglasak*]

Nastat će teška vremena...

Živimo u ispunjenju teških vremena o kojima piše u 2. *Timoteju* 3,1-5. Povrh toga, apostol Pavao je izjavio da mnogi ljudi neće imati nikakvo zadovoljstvo u slušanju ispravne doktrine: „Jer doći će doba kada ljudi neće podnositi zdravi nauk, nego će prema vlastitim požudama sami sebi nagomilati učitelje, jer će ih svrjeti uši; i odvratiti će svoje uši od istine i okrenuti se bajkama.“ (2. *Timoteju* 4,3.4)

Jednog dana sam imao biblijsko proučavanje s čovjekom iz druge religijske denominacije – i na tom proučavanju se složio s učenjima Biblije o subotnjem danu. Nedugo nakon toga, vratio se i rekao mi: „Ako je to što mi ti govorиш o suboti istina, zašto nisam to već čuo od vođa svoje crkve? I zašto ima toliko kršćana koji to ne razumiju?“ Zaključio je govoreći: „Mislim da ako većina ljudi misli da subota nije ispravan dan za svetkovanje, oni vjerojatno imaju pravo.“

Kako da to nazovemo: iskrenost ili neznanje? (Ili nijedno od toga?)

Ljudi na odgovornim položajima neće samo odbacivati i prezirati subotu za sebe, već će s govornica poticati ljude na držanje prvog dana u tjednu, braneći tradicijom i običajima ovu instituciju koju je uspostavio čovjek.

“Zamjenjivanje Božjeg zakona ljudskim zakonima, uzdizanje – samo ljudskim autoritetom – nedjelje na mjesto biblijske subote, posljednji su činovi drame. Kad ova zamjena postane opća, Bog će otkriti svoju silu.”⁵ [Dodan naglasak]

Božji vječni zakon

Često se govori da ako želiš znati istinu, moraš tražiti njezino podrijetlo. Kako je bilo u početku? Gdje možemo pronaći odgovor?

John Wycliffe je rekao: “Sveto Pismo je najviši autoritet za svakog vjernika, mjerilo vjere i temelj za reformu u religioznom, političkom i društvenom životu.”

“Zakon Božji je postojao prije nego je čovjek bio stvoren. Anđeli su se upravljali prema njemu. Sotona je pao jer je prekršio načela Božje vladavine. Nakon što su Adam i Eva bili stvoreni, Bog im je obznanio svoj Zakon. Tada nije bio zapisan, ali im Ga je Jahve izrekao.

Subota iz četvrte zapovijedi je bila uspostavljena u Edenu. Nakon što je Bog stvorio svijet i čovjeka na zemlji, ustanovio je subotu radi čovjeka. Nakon Adamovog grijeha i pada, ništa nije uklonjeno iz Božjeg zakona. Načela iz Deset zapovijedi su postojala prije pada i bila su po svojoj prirodi prikladna stanju svetih bića. Nakon pada, načela tih propisa se nisu promijenila, ali su dodatni propisi dani čovjeku u njegovom palom stanju.”⁶

“Da je subota uvijek bila sveto čuvana, ne bi postojao niti jedan ateist ili idolopoklonik.

“Uspostava subote, koja potječe iz Edena, stara je kao i sama zemlja. Svetkovali su je svi patrijarsi, od stvaranja nadalje. Izraelci su tijekom

ropstva u Egiptu njihovi nadglednici prisiljavali da krše subotu i oni su u velikoj mjeri izgubili svijest o njenoj svetosti. Kad je na Sinaju objavljen Njegov Zakon, prve riječi četvrte zapovijedi su glasile: “Sjeti se da svetkuješ dan subotnji”, pokazujući tako da subota nije tada uspostavljena, već se upućuje na njenu podrijetlo tijekom stvaranja. Sotona je, da bi izbrisao Boga iz ljudskih umova, namjeravao srušiti ovaj veliki spomenik. Ako može navesti ljude da zaborave svog Stvoritelja, oni neće ulagati napore da se odupru sili zla i sigurno će postati Sotonine žrtve.”⁷

“Dok стоји небо и земља”, rekao je Isus, “ni jedna jota, ni jedna kovrčica slova iz Zakona sigurno neće nestati, a da se sve ne ostvari.” Sunce koje sja na nebu, čvrsta zemљa na kojoj prebivate, Božji su svjedoci da je Njegov Zakon nepromjenjiv i vječan. Premda oni mogu proći, božanska će pravila ostati. “Lakše da prođu nebo i zemљa nego da propadne jedna kovrčica iz Zakona.” (Luka 16,17.) Sustav slike koji je upućivao na Isusa kao na Božje Janje morao se ukinuti prigodom Njegove smrti; ali pravila Deset zapovijedi nepromjenjiva su kao i Božje prijestolje.”⁸

Povijest će se ponoviti

Daniel i njegovi prijatelji su voljeli Boga svim svojim srcem i radije bi umrli nego počinili prekršaj protiv Boga. Ali ovakva pobožnost nije održana bez borbe. Dobro je poznato da je ispit bio postavljen pred tri Danielova prijatelja kad se zahtjevalo da se poklone pred velikim kipom koji je kralj Nabukodonozor postavio u ravnici Dura! Oni su iz spisa znali da je samo Bog dostojan obožavanja i štovanja. Njihova vjera i pouzdanje u Boga su bili tako snažni da su predstavljali veliku pouku svim stanovnicima Babilonskog kraljevstva.

Daniel i njegov prijatelji su dopustili riječi Božjoj da razvija njihovu vjeru u Boga. Nabukodonozor je ranije

čuo Božju riječ u objašnjenju lika iz njegovog sna. Kako bi drugačija bila povijest svijeta da je Nabukodonozor, pod božanskim uputstvom, razumio svoju ulogu u Božjem planu! Nažlost, Nabukonozor je skrenuo božanski plan od njegove prave svrhe, dopuštajući da njegovo znanje gaji ponos i ispraznost umjesto učenja pouka istina.

“Veličinom iljepotom njegovog lika, materijalom od kojeg je napravljen, kralj je želio učiniti pogrešnu i lažnu nauku veličanstvenom i privlačnijom, snažnjom, naizgled, od bilo čega što je Bog darovao.”⁹

Sve lažne religije imaju podrijetlo u izopačavanju istine.

Lako je uočiti sličnosti između načina na koji je Sotona radio u prošlosti i kako u sadašnjosti radi na isti način u zavođenju ljudi. Sotona je želio učiniti da bogomdana svjetlost služi njegovim vlastitim interesima, vodeći kralja da radi za svoju slavu umjesto za slavu Božju.

“Povijest će se ponoviti. U ovo vrijeme će se pojavit veliki ispit po pitanju držanja subote. . . .

Lažni dan odmora se uzdiže, kao zlatni lik u ravnici Dura. Vođe koje tvrde da su kršćani, pozvat će svijet da svetkuju lažnu subotu koju su uspostavili. Svi koji to odbiju, bit će izloženi represivnim zakonima. Ovo je tajna bezakonja, plan sotonskih sila i proveden od strane čovjeka bezakonja.”¹⁰

Postoji opće načelo da će Bog poštovati one koji Njega poštuju. Kroz način na koji je Bog izbavljao svoje vjerne sluge u prošlosti, On pokazuje kako će postupati sa svojim narodom u njihovim kušnjama zbog Njegove slave – i ukorava sve ovozemaljske sile koje su u pobuni protiv nebeskog autoriteta.

Primjeri za naše učenje

“A sve se to dogodilo njima kao primjer i zapisano je za upozorenje nama na koje je došao svršetak svijeta.” (1. Korinćanima 10,11.)

Ne postoji način da precijenimo važnost učenja iz primjera ljudi oko nas. Učenje od drugih nije pasivan proces, već zahtjeva rad i predanost s naše strane. Promatranje iskustava iz života drugih i razumijevanje Božjih puteva iz Svetog Pisma bit će od velike koristi za nas.

Pouka koju možemo naučiti iz iskustva mlađih Židova u ravniči Dura je vrlo važna. U budućnosti će mnoge Božje sluge, iako nedužni, biti utvrđeni da podnose ponižavanja i zlostavljanje od ruku onih koji su inspirirani Sotonom, puni zavisti i religijske netrpeljivosti. Gnjev ljudi će se posebno pokazati protiv onih koji svetkuju subotu iz četvrte zapovijedi i konačno će opći dekret za njih proglašiti da zaslužuju smrt.

Trebamo se više pokoravati Bogu nego ljudima

U 20. stoljeću, kao dio ateističkog odgoja, komunističke države su objavile i široko rasprostranile anti-kršćansku literaturu. Ovo je posebice bio slučaj u Rumunjskoj, čak i prije diktature Nicolae Ceaușescua. Uskoro nakon pada komunističkog sustava, sjećam se da sam u Bukureštu imao priliku upoznati vrlo vjernog brata iz naše crkve. Zvao se Stefan Ungureanu. Bila mi je privilegija slušati iskustva iz

stvarnog života koja su vjernici doživjeli u komunističkom periodu. Kao predsjednika unije naše crkve, jednog dana su vlasti pozvali ovog brata i ispitivale ga zašto religiozne knjige koje naša crkva koristi nemaju portret vođe države. Bilo je obavezno da sve knjige imaju njegovu sliku na prednjoj strani. Zatim je naš brat odgovorio: „Molim vas, nemojte nas krivo razumjeti; mi poštujemo Vladu i prepoznajemo ju kao postavljenu od Boga, ali iskazivanje štovanja i obožavanja čovjeku ne bi bilo ispravno u Božjim očima. Mi ne mijenjamo naša načela prema različitim vodećim strankama, već se uvijek molimo za sve njih. Bili smo isti u prošlosti kao što smo danas i bit ćemo isti u budućnosti. Mi ljubimo Boga i ljubimo naše bližnje.“ Nakon mnogo godina je bilo dokazano da je Božji narod održao ova načela.

“Božji narod priznaje ljudsku vlast kao uređenje uspostavljeno božanskom odredbom, i uči da je pokoravanje vlastima u njihovom zakonitom djelokrugu svetu dužnost. Ali ako zahtjevi vlasti dođu u sukob sa zahtjevima Božjim, Riječ Božja se mora priznati kao pravilo koje je iznad svakog ljudskog zakonodavstva. Načelo: “Ovako govori Gospod” se ne smije odbaciti zbog toga što crkva ili država govore drugačije. Kristovu krunu treba uzdići iznad kruna svakog

ovozemaljskog moćnika.”¹¹ [Dodatak glasak]

Vrijeme kušnje

“Nije daleko vrijeme kad će svaka duša biti stavljena na kušnju. Štovanje lažnog dana odmora bit će nam nametano. Izbit će sukob između Božjih zapovijedi i zapovijedi ljudskih. Oni koji su korak po korak popuštali svjetovnim zahtjevima i uskladjavali se sa svjetovnim običajima, popustit će tada pred silom da se ne bi moral izložiti ruganju, uvredama, prijetnjama zatvorom i smrću. U to vrijeme zlato će se odvojiti od troske. Vidjet će se jasna razlika između prave pobožnosti i one prividne i ukrasne. Mnoga zvijezda čijem smo se sjaju divili zači će tada u tamu. Oni koji su se kitili ukrasima svetišta, ali se nisu odjenuli Kristovom pravednošću, pojavit će se tada u sramoti svoje golotinje.”¹²

“Svaka duša se mora suočiti sa silama tame. Mladi, kao i stari, će biti napadnuti i svi trebaju razumjeti prirodu velikog sukoba između Krista i Sotone te trebaju shvatiti da se on tiče i njih. Svi su glumci na sceni, učesnici u sukobu.”¹³

Dragi čitatelju, Bog te želi iskoristiti u svojoj službi. Postoji mjesto koje trebaš zauzeti u ovom svijetu. Svatko od nas će imati ulogu u posljednjem činu drame. Ako si vjeran u zauzimanju mesta koje Bog želi da zauzmeš, On će raditi u tvoje ime, i vidjet ćeš spasenje Božje.

Literatura:

¹ Odabrane poruke, 3. str. 419.

² Svjedočanstvo, 8. str. 27.

³ Velika borba, str. 591.

⁴ Isto str. 591.

⁵ Svjedočanstvo, 7. str. 141.

⁶ The Spirit of Prophecy, 1. str. 261.

⁷ Patrijarsi i proroci, str. 336.

⁸ Želja vjekova, str. 308.

⁹ The Signs of the Times, 29. travnja 1897.

¹⁰ Christ Triumphant, str. 178.

¹¹ Svjedočanstvo, 6. str. 402.

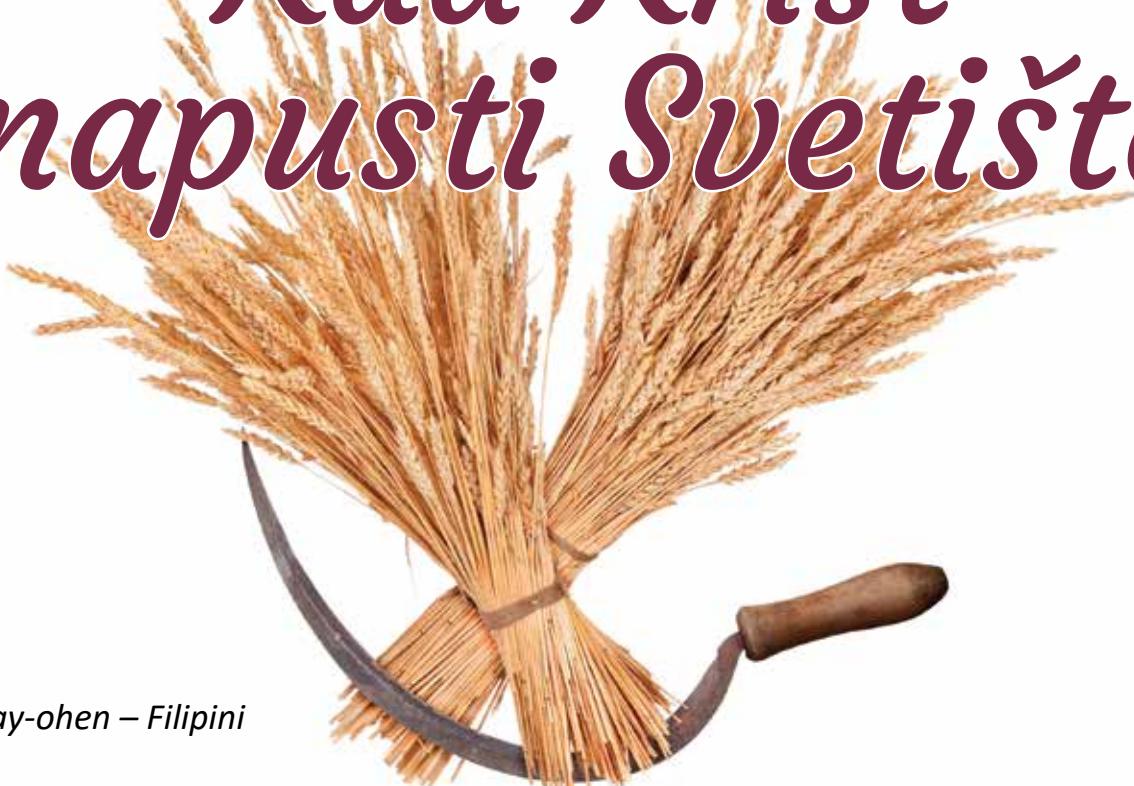
¹² Proroci i kraljevi, str. 188.

¹³ The Review and Herald, 25. rujna.

Heroji vjere u Rumunjskoj.

Kad Krist napusti Svetište

Peter Cay-ohen – Filipini

Mi živimo u zadnjem periodu Kršćanske ere, poznatu kao period Laodiceje. Ovo vrijeme od 1844. naziva se još i nesimboličnim danom pomirenja. Krist, naš Velesvećenik sad vrši službu u nebeskoj Svetinji nad Svetinjama, polažeći svoju krv pred Ocem za nas, radi pomirenja za naše prijestupe. To je drugi dio Njegove službe kao „velikog svećenika koji je sjeo zdesna prijestolju Veličanstva u nebesima kao bogoslužitelj svetinje i istinskoga Šatora što ga je podigao Gospodin, a ne čovjek.“ (*Hebrejima 8,1.2*)

Što Krist radi u Nebeskome Svetištu? Pavle nam kaže da je Krist ušao „u samo nebo, da se sada pojavi u Božjoj prisutnosti za nas“ (*Hebrejima 9,24*) i da posreduje za nas. „Krist je taj koji je umro, što više i uskrsnuo, koji je zdesna Bogu, koji i posreduje za nas.“ (*Rimljanim 8,34*)

Ima li Kristovo zauzimanje išta s našim spasenjem? Zasigurno!

„Kristov zagovor i posredovanje za grješnika u nebесkom Svetištu

isto su toliko bitni za plan spasenja koliko i Njegova smrt na križu, pa “stoga On i može potpuno spašavati one koji po Njemu pristupaju Bogu, budući da On uvijek živi da ih zastupa.“ (*Hebrejima 7,25*)¹

Imamo tako velikog svećenika koji je “također u stanju spasiti ih do najzadnjeg koji je došao Bogu po njemu.” Kakvo ohrabrenje bi nam ova istina trebala dati?

“Jer nemamo velikog svećenika koji ne bi mogao suošćeati s našim slabostima, nego iskušavatnoga u svemu poput nas, no bez grijeha. Pristupajmo, stoga, smjelo prijestolju milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć.“ (*Hebrejima 4,15.16.*)

„Sad je Krist u Nebeskome Svetištu. I što sada On radi? Radi pomirenje za nas, čisti Svetište od ljudskih grijeha. Onda moramo po vjeri ući u Svetište s Njim, moramo započeti djelo u svetištu naše duše. Moramo očistiti sebe od svake

nečistoće. Mi moramo “očistiti sebe, ljubljeni, od svake prljavštine tijela i duha usavršujući svetost u strahu Božjem...“ (*2. Korinćanima 7,1*)

Zato dodite smireno, ponizite svoja srca u priznanju i vjerom se uhvatite za Kristovu ruku u nebесkom Svetištu. Vjerujte da će Krist prihvatići vaše priznanje i ispružiti svoje ruke pred Ocem – ruke koje su bile probodene za vas – i On će izvršiti pomirenje za sve koji dođu s priznanjem.²

Mi trebamo prihvati ovaj poziv “da očistimo sebe od svih nečistoća” ozbiljno, dok se “Krist nalazi u Nebeskome Svetištu... dok vrši pomirbu za nas,” jer će doći vrijeme kad će Krist napustiti Svetište i više neće biti nikoga da izvrši pomirenje za nas. Radujući se tom trenutku, prorok Danijel piše:

“U to će doba ustati Mihael, veliki knez koji zastupa djecu tvoga naroda; i bit će doba tjeskobe, kakva ne bijaše nikada otkada je naro-

da i do toga vremena: u to doba će tvoj narod biti izbavljen, svaki koji se nađe zapisan u knjizi.” (*Daniel 12,1*)

Doći će vrijeme nevolje

Uspoređujući *Danihel 12,1.* s *Judom i Otkrivenjem 12,7; 1. Kološanima 4,16.* s *Ivanom 5,25.* razumijemo da Mihael nije nitko drugi nego Krist. Vrijeme kada će On ustati da brani svoj narod bit će tada kad On završi svoj posao u Svetištu (*Otkrivenje 22,11. 12.*). On će ustati, obući haljine osvete, i tada će gnjev Božji, sedam posljednjih zala opisanih u Otkrivenju 16. biti izlivene na zemlju u vrijeme nevolje.

Ellen White je dana vizija u pogledu ovog vremena nevolje. Ona je napisala:

„U viđenju sam bila prenesena u Svetinju nad svetnjama gdje sam vidjela Isusa kako još uvijek posreduje za Izrael. ... Bilo mi je pokazano da Isus neće napustiti Svetinju nad svetnjama dok ne bude riješen slučaj svakog čovjeka bilo na spasenje bilo na uništenje, i da se Božja srdžba neće izliti dok Isus ne završi svoje djelo u Svetinji nad svetnjama, odloži svoju svećeničku odoru i obuče haljinu osvete. Tada će napustiti mjesto posrednika između svojeg Oca i čovjeka i Bog se više neće ustezati da na one koji su odbacili Njegovu istinu izlije svoju srdžbu. Vidjela sam ... **kad naš Veliki svećenik završi svoje djelo u Svetištu, On će ustati, obući haljinu osvete i tek tada će doći do izlijevanja sedam posljednjih zala.**“

Vidjela sam da će četiri anđela držati četiri vjetra sve dok Isusovo djelo u Svetištu ne bude završeno, a zatim će uslijediti sedam posljednjih zala. Ova zla raspaljuju gnjev zlih protiv pravednika jer smatraju da smo mi navukli Božje kazne na njih i da bi nevolje prestale kad bi nas istrijebili s lica zemlje. Tada je izdan proglašenje da se

sveti pobiju, što je njih potaknulo da dan i noć vape za izbavljenjem. To je bilo vrijeme Jakovljeve nevolje.”³

Rečeno je da će Bog izliti svoj gnjev na one koji su odbacili Njegovu istinu. Što ukazuje da su oni odbacili istinu? Pokazuje žig zvjeri koji su primili na svoja čela i na svoje ruke. Dok je Isus u Svetištu, upozorenje trećeg anđela treba biti dato stanovnicima zemlje. (Vidi *Otkrivenje 14,9-11.*)

Oni koji odbace istinu treće andeoske poruke primit će žig zvjeri na svoja čela i ruke kao dokaz odbacivanja Boga i odluke da obožavaju zvijer umjesto svog Tvorca kao što to nalaže prva andeoska poruka. Jer on govoriti jakim glasom: “Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer došao je trenutak njegova suda; i poklonite se njemu koji je načinio nebo, i zemlju, i more, i izvore voda.” (*Otkrivenje 14,7.*)

Stoga “kada Krist prestane sa svojim zagовором u nebeskom Svetištu, na one koji se klanjavaju zvijeri i njezinu kipu te primaju njezin žig (*Otkrivenje 14,9.10.*) izlit će se gnjev nepomiješan s milošću. Zla koja su snašla Egipat neposredno prije nego što je Bog oslobođio Izraelce, slična su još strašnjim i po opsegu većim kaznama koje će zadesiti svijet neposredno prije konačnog oslobođenja Božjeg naroda. Pisac Otkrivenja, opisujući ta užasna zla, kaže: “Tada se pojavio opasan i poguban čir na osobama koje su imale žig Zvijeri i koje su se klanjale njezinu kipu (*Otkrivenje 16,2-6.*)”⁴

Sudbina svih je zauvijek zapečaćena

Kada Krist napusti Svetište i Božji gnjev se izlije na one koji su odbacili istinu, hoće li još biti ljudi koji će osjećati istinsku krivnju za grijehu i vjerom se obratiti

Bogu za milost i spasenje? Možda ćemo biti u iskušenju pomisliti kako će se neki grješnici pokajati dok trpe strogu kaznu, kao što se to ponekad događalo u povijesti. Ali Biblija nam kaže da se grješnici koji će patiti “u opakim i zločudnim čirevima” i “spaljivani velikom vrućinom” od prvog do četvrtog zla “neće pokajati niti dati slavu Bogu” (*Otkrivenje 16,2-9.*)

Zli ne mogu iskusiti istinsko pokajanje u vrijeme nevolja jer je vrijeme milosti već završeno i oni su napravili svoju neopozivu odluku ili za vječni život ili za vječnu smrt. Stoga neće više biti prelasaka i odabira između pravednika i grješnika. Nije više moguće da se grješnik obrati i postane pravedan. Zli će ostati zli, a pravedni i sveti će ostati pravedni i sveti zauvijek. (Vidi *Otkrivenje 22,11.*)

Kada vrijeme milosti završava za svijet? Ovaj će se događaj odigrati netom prije dolaska Isusa na oblacima nebeskim. Ovo se vidi iz činjenice, kako odmah nakon objave da pravedni i zli ostanu kakvi jesu, slijedi Isusova izjava: “evo, dolazim uskoro, i plaća moja sa mnom, dati svakome po njegovu djelu” (*Otkrivenje 22,12.*)

“Kada završi istražni sud, sudbina sviju bit će odlučena za život ili za smrt. **Vrijeme milosti isteći će kratko vrijeme prije Gospodnjeg dolaska na nebeskim oblacima.**”⁵

Točan datum završetka vremena milost nije nam otkriven

Gospod nam je otkrio da će vrijeme probe i milosti završiti kada Krist napusti Svetište a prije nego On dođe na oblacima nebeskim. Ali točan datum završetka milosti nije otkriven.

“Bog nam nije otkrio vrijeme... kada će završiti vrijeme milosti. One stvari koje su nam otkrivene trebamo prihvati kao nešto naminjenjeno nama i našoj djeci, ali nemojmo pokušavati saznati ono

što je sakriveno kao tajna na vijeću Svemoćnoga...

Primala sam pisma u koji ma me se pitalo imam li kakvu posebnu svjetlost u vezi s istekom vremena milosti; odgovarala sam da imam samo jednu poruku koju moram prenositi: da je sada vrijeme za rad dok traje dan, jer dolazi noć kada nitko neće moći raditi. Sada, upravo sada je vrijeme da pazimo, radimo i čekamo... **Ali ne postoji zapovijed da itko treba pretraživati pisma kako bi doznao, ako je moguće, kada će vrijeme milosti prestati.** Bog takvu poruku nije povjerio nijednim smrtnim usnama. Bog nije dozvolio niti jednom smrtnom jeziku obznaniti ono što je On skrio u svom tajnom vijeću.⁶

Ovo se naravno odnosi na opći završetak vremena milosti za svijet. Međutim, moramo isto tako imati na umu da će "sud započeti od kuće Božje" (1. Petrova 4,17), i da završetak vremena milosti za nas nije nužno trenutak kad Krist napusti Svetište. Vrijeme milosti završit će prije za one koji su poznali sadašnju istinu nego za one koji nikad ranije nisu čuli istinu za ovo vrijeme.

Božji glasnik objašnjava: "Ali ne govorim vlastite riječi kada kažem da će Božji Duh zaobići one koji su imali svoj dan i probe i prilike, ali koji nisu raspoznali Božji glas niti cijenili djelovanje Njegovog Duha. Tada, u pretposljednjem času, tisuće će uvidjeti i priznati istinu."⁷

„Vrijeme razornih Božjih kazni predstavljaće vrijeme milosti za one koji do tada nisu imali prilike saznati istinu. Gospod će u svojoj milosti nježno pogledati na njih. Njegovo srce puno samilosti bit će ganuto i Njegova ruka će još uvek biti ispružena da spašava takve, dok će za one koji ne bi htjeli ući, vrata milosti biti zatvorena. Bit će primljen velik broj onih koji u tim posljednjim danima saznaju istinu za sadašnje vrijeme.“⁸

Vrijeme milosti će se iznenada završiti

"Tiho i neprimjetno, kao lopov u ponoć, doći će sudbonosni čas koji će odlučiti sudbinu svakog čovjeka i grješnim ljudima zauvijek oduzeti ponuđenu milost.... Dok je poslovan čovjek zaokupljen trkom za dobitkom, dok ljubitelj zabava ide za uživanjem, dok se kći mode kit - Sudac cijelog svijeta izreći će presudu: "Bio si vagnut na tezljici i nađen da si prelagan." (Daniel 5,27.)⁹

"Kada se u nebeskom svetištu donese neopoziva odluka i kada sudbina svijeta bude zauvijek odlučena, stanovnici Zemlje to neće znati. Kad se Božja prisutnost zauvijek povukla od židovskog naroda, svećenici i narod ništa nisu znali o tome."¹⁰

Vrijeme gladi za riječju Božjom

Biblija prorokuje o nadolazećoj gladi za Riječju Božjom. (Vidi Amos 8,11. 12.)

Kada će biti ova glad za slušanjem riječi Božje? Duh proroštva nam govori da će to biti nakon što Krist napusti Svetište, nakon što vrijeme milosti bude završeno, i dok sedam posljednjih zala budu izlijevane na zemlju. U viziji je pokazano:

"Na zemaljske stanovnike izljevalo se sedam zala. Neki su optuživali i prokljinjali Boga. Drugi su požurili k Božjem narodu i molili ga da ih pouči kako mogu izbjegići Njegove sudove. Ali oni im ne mogu pomoći. Posljednja suza za grješnike je prolivena, posljednja žarka molitva izmoljena, posljednji teret ponesen, posljednja opomena upućena. Umilni glas milosti više ih ne poziva. Dok su sveti, a i cijelo Nebo, bili zainteresirani za njihovo spasenje, oni sami nisu marili za sebe. Pred njih

su bili izneseni život i smrt. Mnogi su željeli život, ali se nisu potrudili da ga zadobiju. Nisu izabrali život i sada više nije bilo krv pomirenja da očisti krivce, nije bilo sućutnog Spasitelja da moli za njih, ni povika: "Poštedi, još malo poštedi grešnika." Čitavo Nebo ujedinilo se s Isusom kad su začuli zastrašujuće riječi: "Gotovo je. Svršeno je." Plan spasenja je ostvaren, ali malo ga je njih odlučilo prihvati. I kad je utihnuo umilni glas milosti, zle je obuzeo strah i užas. Sa strašnom jasnoćom čuli su riječi: "Prekasno! Prekasno!"¹¹

Nema drugog vremena milosti

"Mi moramo na najbolji način iskoristiti prilike koje nam se sada pružaju. Neće nam biti dano neko novo vrijeme milosti da bismo se pripremili za Nebo. Ovo je naša jedina i posljednja prilika za izgradnju karaktera dostojnog budućeg doma koji će Gospod ponuditi svima koji slušaju Njegove zapovijedi..."

Svi će biti okušani i isprobani na temelju svjetlosti koju su dobili. Oni koji su odbacili istinu i prihvatali priče neće moći očekivati neko novo vrijeme milosti. Neće biti nekog prijelaznog milenija. Kad Sveti Duh osvjedoči njihovo srce, a ljudi odbiju istinu i iskoriste svoj utjecaj da i druge odvrate od nje, nikada se neće ni obratiti. Oni se nisu potrudili preobraziti svoj karakter u vremenu milosti koje im je bilo određeno i Krist im neće pružiti priliku da ponovo prođu istim putem. Njihova odluka će biti konačna."¹²

Naša zaštita u vrijeme nevolja

Vidjeli smo da, nakon što Krist napusti Svetište i vrijeme milosti se završi, nepravedni i nečisti imaju žig zvjeri na svojim čelima i rukama. Oni će piti od čaše vina gnjeva Božjeg, sedam posljednjih zala, koja su izlivena nepomiješana s milošću; i bit će mučeni s vatrom

i sumporom u prisutnosti svetih anđela, i u prisustvu Janjeta.

A što je s pravednima i svetima? Hoće li oni biti pogodeni kaznama zajedno s grešnicima? Sigurno neće! Prije nego se vrijeme milosti završi oni će na svoja čela primiti pečat Boga živoga.

Božji glasnik opisuje: "Vidjela sam vrijeme nevolje, kakvog prije nije bilo – Isus mi je rekao da je to vrijeme Jakovljevih muka, i da ćemo biti izbavljeni glasom Božjim.

Prije nego što nastupi vrijeme nevolje, primili smo pečat živoga Boga. Tada sam vidjela četiri anđela kako prestaju zadržavati četiri vjetra. Vidjela sam glad, pomor i mač, narodi se podižu protiv naroda, i cijeli svijet je bio u metežu."¹³

Naša jedina sigurnost

Pečat živoga Boga je prekrivalo Svemogućega iznad Njegovog naroda kojim ih štiti u vrijeme nevolje kako im zla ne bi naudila. Ellen G. White govori: "Vidjela sam da Bog postavlja zaštitno pokrivalo preko svojeg naroda da bi ga zaštito u vrijeme nevolje; svaku dušu koja se odlučila za istinu i koja je čistog srca treba pokriti zaštita Sve-mogućega."¹⁴

"Vidjela sam da Sotona radi na sve načine kako bi zbulio, prevario i odvratio misli Božjeg naroda upravo sada u vrijeme zapečaćenja..."

Sotona je iskušavao sva lukavstva da ih zadrži tamo gdje su bili dok zapečaćenje ne prođe, dok zaštitničko pokrivalo ne pokrije Božji narod, a oni za vrijeme sedam posljednjih zala ostanu bez zaklona od strašne Božje srdžbe."¹⁵

Ovo znači da je naša jedina sigurnost u vremenima nevolje da imamo pečat živoga Boga na našim čelima kako bi bili zaštićeni od kazni i pustošenja. Biti zapečaćen znači biti utvrđen u istini tako "da odsada više ne budemo djeca, bacani amo-tamo i nošeni uokolo svakim vjetrom nauka, lukavštinom ljudi, i prepredenošću, čime oni sustavno vode do zablude" (*Efezanima 4,14*).

"Upravo u to vrijeme, pripadnici Božjeg naroda trebaju biti zapečaćeni na čelima svojim – to neće biti neki vidljivi pečat ili znak, već jedno utvrđivanje u istini i umno i duhovno, tako da ih ništa više neće moći pokolebiti."¹⁶

Štoviše, da bismo bili zapečaćeni, moramo se odvojiti od beza-konja. Pisano je: "Neka odstupi od nepravde svatko tko zaziva ime Kristovo." (2. *Timoteju* 2,19.)

Da bismo bili zapečaćeni, "grijeh mora biti neizmjerno grješan" (*Rimljani* 7,13.) kako bismo ga mogli izbjegići. Ne smijemo više biti ravnodušni prema grijehu. (Vidi *Ezekiel* 9,4.)

"Sada, dok naš Veliki Svećenik vrši službu pomirenja za nas, moramo nastojati postići savršenstvo u Kristu. Naš Spasitelj nije mogao biti naveden da popusti iskušenju čak ni u jednoj jedinoj misli. Sotona nastoji naći u ljudskom srcu neko mjesto koje može iskoristiti kao svoje uporište: njeguje se poneka grješna želja na kojoj njegove kušnje dokazuju svoju moć. No Krist je rekao za sebe: "Jer ide knez ovoga svijeta, i u meni nema ništa." (*Ivan* 14,30.) **Sotona nije u Božjem Sinu mogao naći ništa što bi mu**

omogućilo da Ga pobijedi. Vršio je zapovijedi svoga Oca i u Njemu nije bilo grijeha koji bi sotona mogao iskoristiti da stekne prednost. Takvo stanje moraju dostići svi koji žele opstatи u vrijeme nevolje."¹⁷

"Nitko od nas nikada neće primiti Božji pečat dok god njegov karakter bude imao jednu jedinu ljagu ili mrlju. Nama je prepusteno da se oslobođimo nedostataka u našem karakteru, da očistimo hram duše od svake prljavštine. Onda će na nas pasti kasna kiša, kao što je rana kiša pala na učenike na Pedesetnicu."¹⁸

Zapazimo da su uvjeti zapečaćenja i dobivanje kasne kiše isti. Ivan nam kaže da su oni koji dobiju pečat Božji sveti: "I nije se u njihovim ustima našla prijevara: jer su neporočni pred Božjim prijestoljem." (*Otkrivenje* 14,5.)

Dakle, da bismo bili zapečaćeni, moramo milošću Božjom, pobijediti grijeh sada, prije nego Isus napusti Nebesku Svetinju nad svetinjama.

Literatura:

¹ *Velika borba*, str. 489.

² *The Ellen G. White 1888.*

Materials, str. 127.

³ *Rani spisi*, str. 36. 37.

⁴ *Velika borba*, str. 627. 628.

⁵ *Isto*, str. 490.

⁶ *The Review and Herald*, 9. listopada 1894.

⁷ *Odabrane poruke*, 2. str. 16.

⁸ *Biblijski komentari*, 7. str. 979.

⁹ *Velika borba*, str. 491.

¹⁰ *Isto*, str. 615.

¹¹ *Rani spisi*, str. 281. 282.

¹² *Dogadjaji posljednjih dana*, str. 236. 237.

¹³ *Day-Star*, 14. ožujka 1846.

¹⁴ *Rani spisi*, str. 43.

¹⁵ *Isto*, str. 44.

¹⁶ *Biblijski komentari*, 4. str. 1161.

¹⁷ *Velika borba*, str. 623.

¹⁸ *Svjedočanstvo*, 5. str. 214.

Blažena nada

• Abel Morales - Argentina

Zanimljivo je posjetiti slavan Muzej kraljevskih grobnica Sipan koji se nalazi u gradu Lambayeque, Peru, gdje su izloženi posmrtni ostaci gospodara od Sipana, drevnog vladara Mochica kulture. Vladar je dominirao sjeverom trenutnog teritorija te države u 3. stoljeću nakon Krista.

Godine 1987., tim stručnjaka iskopao je ovo arheološko nalazište, prepoznato kao glavno otkriće civilizacije prije Inka u 20. stoljeću, u Južnoj Americi.

Uz mumificirano tijelo gospodara od Sipana i neke predmete mogao se steći uvid o njegovom osobnom životu i težnjama:

- njegova kraljevska odjeća

otkriva njegovu drsku želju da ovjekovječi svoju vlast i poslije smrti

- različito predstavljanje boga Al Paec, glavno božanstvo kome se on klanjao

• zlatna i srebrna ogrlica napravljena od dvadeset zrna kikirikija simbolizira sunce i mjesec, koja je savršena duhovna ravnoteža između tame i svjetla do koje se trebalo doći

- neki dijelovi njegovog lica, pokazuju anatomske oblike kao što su nos, oči, zubi i naušnjaci, sve kovane u finom zlatu te dokazuju želju da svoje lice učini besmrtnim

- prikaz pogrebne povorke gdje se prepoznaje njegova žena, dvije

priležnice, vojskovođa, stražar, vojnik, kao i dijete, pas i dvije ljame (domaća životinja Andske regije koja je bila žrtvovana u njegovu čast)

Sve ovo ukazuje na centar njegovih duhovnih nada, naime: vječni život s njegovim stvarima i njemu najdražim ljudima.

Uzaludna nada

“Oni koji se obaziru na prijevarna ništavila, vlastito milosrđe napuštaju.”
(Jona 2,8.)

Živjeti na ovom svijetu kao što je živio gospodar od Sipana, nastojeći dobiti vlast i vječnu mladost, predstavlja najuzaludnije nade. Ali za

još veće žaljenje je slučaj ako oni koji iako svjesni vječnog evanđelja, naprave isto bezumlje:

„Salomon je sjedio na prijestolju od slonove kosti kojem se prilazilo stubištem od čistog zlata, a sa svake strane stubišta bilo je po šest zlatnih lavova. Njegove oči su se odmarale na raskošno ukrašenim i prekrasnim vrtovima koji su se nalazili upravo pred njegovim pogledom. Ti vrtovi su bili ideal ljepote i miline, uređeni tako da – što je moguće više, – liče na Edenski vrt. Drveće, grmovi ukrasnog siblja i svakovrsno cvijeće kojima su bili ukrašeni doneseni su iz raznih zemalja svijeta. Ptice svih mogućih boja i nijansi letjele su tamo-amo, ispunjavajući zrak umilnim pjesmama. Mladići i djevojke iz dvorske pratnje i posluge, ukrašeni kraljevskim uresom, spremno su čekali da zadovolje svaku njegovu i najneznatniju želju. Prizori naslađivanja, muzika, sportovi i igre priređivani su radi njegove razonode uz rasipnički pretjerano trošenje novca.

Međutim, sve ovo nije moglo usrećiti kralja. On je sjedio na svom veličanstvenom prijestolju, ali mu se na namrgodenom licu ogledao mrak očajanja. Raskalašen život ničim neograničavanih zadovoljstava, ostavio je svoj žig na njegovom licu, koje je nekada blistalo inteligencijom i čestitošću. Na njegovom liku, kakav je bio u mladosti, nastala je žalosna promjena. Čelo mu je bilo izbradano zabrinutošću i osjećanjem unesrećenosti. Očigledne znake popuštanja putenosti nosio je na svakoj crti svoga lica. Usta su mu bila spremna na ukor i osudu i za najneznatnije neispunjavanje njegovih prohtjeva i želja.

Njegovi rastrojeni nervi i izmožden organizam odavali su posljedice kršenja prirodnih zakona. Priznao je da upropošten život predstavlja bezuspješno traganje za srećom. Refren njegove bolne tužaljke bio je: gle, sve je ispraznost i mučenje duha.“¹

Živi pun nade!

Studenti misionarske škole „Ebenezer“ u Brazilu, volontiraju u

sanatoriju Oasis Paranaense. Jednom prilikom, dva su pacijenta primljena s karcinomom u terminalnoj fazi. Jednog od njih je povremeno posjećivala supruga i njihova djeca. Za vrijeme njihovih razgovora, pacijent je jadikovanjem i negativnim izrazima ispunjavao atmosferu. Njegov nepovjerljiv stav prema jednostavnim prirodnim tretmanima odražavao se i na licu njegove žene. Ona nas je pitala: „Kako mogu ohrabriti ovog čovjeka koji umire zbog svog vlastitog negativizma?“ Nekoliko mjeseci kasnije, ovaj pacijent je umro u teškim okolnostima.

Na drugoj strani iste sobe, vidjela se dijametralno suprotna slika. Pacijent u sličnom zdravstvenom stanju – čovjek koji nije bio blagoslovjen posjetiteljima – ponašao se puno drugačije. Svaki put kad smo ušli primijeniti tretman, on je izrazima sreće i nade ispunjavao sobu. Njegov stav pokrenuo je iscjeliteljsku moć u njegovom organizmu čak i kod onih koji su mu pomagali.

Možete li zamisliti kraj? Jednog dana smo ušli u sobu prema našoj rutini i primijetili smo neobičnu situaciju. Pacijent je bio u kupaonici, ali nismo mogli razumjeti zašto stalno šuti. Napokon smo ušli da vidimo što se s njim dešava. Otkrili smo da je imao nešto u usnoj šupljini što ga je sprječavalo da govorи. Bila je to deformirana masa veličine osrednje naranče. Prema uputama dežurnog stručnjaka, on je odmah odvezen u laboratorij poliklinike u centru grada Curitibe, gdje je otkriveno da se radi o malignom tumoru koji je u potpunosti, prirodno uklonjen iz korijena i čudesno izbačen.

Tog dana kad su mu rekli novosti, bili smo uz njega i gledali njegove impresivne skokove radosti. On nas je zagrlio i rekao nešto što nikad nećemo izbrisati iz sjećanja. Uzviknuo je: „Od prvog dana imao sam nadu u ove prirodne metode liječenja!“

Nikad više nismo vidjeli ovog mladog čovjeka, ali možemo biti sigurni da je nuda pomaknula božansku ruku i pokrenula fiziološki odgovor koji je preplavio njegov organizam zdravljem

– tako pouzdano, da tumor više nije imao okruženje u kojem bi se mogao razvijati.

Ako naučimo živjeti s nadom, ispuniti ćemo atmosferu s izrazima pobjede koji će zaraziti čak i one u potpunom beznađu.

Aktivna nada

U Novoj Engleskoj, regiji Sjedinjenih Američkih Država, ljudi su morali izgraditi jako važnu branu za proizvodnju električne energije. Na predviđenom zemljištu nalazilo se selo s lijepim kućama. Vlada je priopćila stanovnicima: „Izvođenje ovog projekta će potrajati mnogo godina. Iako smo već potpisali ugovor i sada su vaše kuće vlasništvo države, bit će vam dozvoljeno da nastavite živjeti u njima neko vrijeme, do dana kada ćete trajno morati napustiti ovo područje.“

Ovo je bilo lijepo selo, ali od onda je počelo propadati. Ljudi su prestali popravljati svoje domove i brinuti se o svojim vrtovima – i ono što je nekad bilo lijepo selo postalo je ružno naselje. Zašto se takva promjena dogodila? Ljudi su izgubili nadu.

Mnogi kršćani, koji su prestali proučavati proročanstva, nemaju više istinsku nadu u slavnu budućnost crkve. Njihov gubitak nade rezultira neaktivnim i bijednim životom.

„Kristov dolazak u svim jevjekovima bio blažena nada Njegovih vjernih učenika. Obećanje koje je Spasitelj dao na rastanku na Maslinskoj gori – da će ponovno doći – rasvjetljavalo je učenicima budućnost i ispunjavao im srca radošću i nadom koju nije mogla potisnuti nikakva žalost ni pomračiti progonstvo. Usred stradanja i progona, „javljanje slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista“ bila je „blažena nada“...

Iz dubine tamnica, s lomača i gubilišta gdje su sveti i mučenici svjedočili za istinu, odjekuje isti uzvik vjere i nade u svim vjekovima. Uvjeren u Kristovo uskrsnuće, pa prema tome i u svoje vlastito uskrsnuće o Njegovu dolasku, jedan od ovih kršćana kaže da su oni „prezirali smrt i uzdigli se iznad nje.“²

“Ubrzaj, Gospode, ovaj blagoslovjeni dan!” To je bila nada apostolske crkve, “crkve u pustinji” i reformatora.³

Od davnina, Pisma su objavljivala sigurnost drugog Kristovog dolaska, stimulirajući Njegovu crkvu da ostane aktivna. Štoviše, proročanstva također ocrtavaju znakove tako da svatko može prepoznati vrijeme i pripremiti se.

Znakovi nade

“Ivan opisuje u Otkrivenju prve znakove koji prethode Kristovom dolasku: “Nastade velik potres zemlje, sunce postade crno kao tkanina od kostrijeti, a cijeli mjesec postade kao krv.” (*Otkrivenje 6,12*) Ti su se znaci pokazali prije početka devetnaestog stoljeća. Kao ispunjenje tog proročanstva, dogodio se najstrašniji potres koji je ikada zabilježen. Iako je poznat kao potres u Lisabonu, osjetio se u velikom dijelu Europe, Afrike i Amerike. Osjetio se na Grenlandu, Antilima, na otoku Madeiri, u Norveškoj, Švedskoj, Velikoj Britaniji i Irskoj. Obuhvatilo je površinu veću od šest milijuna kvadratnih kilometara. U Africi se potres osjetio gotovo isto tako jako kao i u Europi.”⁴

“Nakon dvadeset pet godina pojavio se drugi znak spomenut u proročanstvu – pomračenje Sunca i Mjeseca... To se proročanstvo ispunilo 19. svibnja 1780. godine...

Kokoši su otišle na svoja počivališta. Goveda su se skupila na vratima pašnjaka i mukala, žabe su kreketale, ptice su pjevale svoju večernju pjesmu, a šišmiši lepršali naokolo. No ljudi su znali da još nije nastupila noć.”⁵

“Nakon ponoći tama se raspršila, a kada se pokazao Mjesec, nalikovao je na krv.

Devetnaesti svibnja 1780. godine u povijesti je poznat kao “mračni dan”. Od Mojsijeva vremena nije zabilježen slučaj da je tama bila tako gusta na tako velikom prostoru ni da je tako dugu trajala.”⁶

“Godine 1833., dvije godine nakon što je Miller počeo objavljivati dokaze o skorom Kristovom dolasku, pojavio se posljednji znak koji je Isus prorekao

kao znamenje svoga drugog dolaska. Isus je rekao: “Sneba će zvijezde padati.” (*Matej 24,29*) To se proročanstvo upadljivo i dojmljivo ispunilo velikom meteorskom kišom 13. studenoga 1833. godine. Po površini koju je zahvatila bio je to najveličanstveniji prizor padanja zvijezda koji je ikada zabilježen.”⁷

Načela tumačenja koja su utvrđila nadu

„Godine 1840. još jedno izvanredno ispunjenje proročanstva pobudilo je široko zanimanje. Dvije godine prije, Josiah Litch, jedan od vodećih propovjednika drugog adventa, izdao je izlaganje otkrivenja 9, predviđajući pad Osmanskog Carstva. Prema njegovoj računici, ova vlast je trebala biti svrgнутa.... „Završit će 11. kolovoza 1840., kada se može očekivati da će osmanska vlast u Konstantinopolu biti slomljena. I ovo će se, vjerujem, utvrditi kao slučaj.“ – Josiah Litch, u Signs of the Times i Expositor of Prophecy, 1. kolovoz 1840.

“Točno u najavljenom vrijeme Turska je preko svojih veleposlanika prihvatala zaštitu europskih savezničkih sila i tako se stavila pod nadzor kršćanskih naroda. Tim događajem proročanstvo se točno ispunilo. Kada je to objavljeno, mnogi su se ljudi uvjerili u ispravnost načela kojima su Miller i njegovi suradnici tumačili proročanstva, i to je dalo čudesan poticaj adventnom pokretu.”⁸

Zašto su mnogi ravnodušni?

“Kada je Spasitelj svojim sljedbenicima otkrio znamenja svoga povratka na Zemlju, prorekao je otpad koji će vladati prije Njegova drugog dolaska. Kao i u Noino vrijeme, ljudi će pokazivati živo zanimanje za stvari ovoga svijeta i trčati za zadovoljstvima – kupovat će, prodavati, saditi, graditi, ženiti se i udavati, zaboravljajući na Boga i vječni život. Spasiteljeva opomena onima koji žive u tim danima glasi: “Pazite sami na se da vam srca ne otvrdnu od razuzdanosti, pijanstva i tjeskobnih briga za život, da

vas ne uhvati iznenada onaj dan” (*Luka 21,34*).⁹

Duhovna sljepoća, pohlepa, otpadništvo, proždrljivost i grješna senzualnost su sigurne posljedice života bez nade – života koji neizbjježno postaje nemaran i ravnodušan. Želio bih da nasuprot tome analiziramo drukčije posljedice koje će istinska „blažena nada“ imati na moj i tvoj život.

Utjecaj istinske nade

“Ljubljeni, sada smo sinovi Božji i nije se još očitovalo što ćemo biti; ali znamo da ćemo, kada se on pojavi, biti poput njega, jer ćemo ga vidjeti kao što on jest. I svatko tko ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je on čist.” (*Ivanova 3,2,3*)

“A sam Bog mira neka vas posveti posveti; i molim Boga da se sve vaše, duh i duša i tijelo, besprijekornim sačuva za dolazak Gospodina našega, Isusa Krista.” (*Solunjarima 5,23*)

Gdje god se Božja riječ vjerno propovijeda, oni koji su bili obraćeni donosili su rod dostojan pokajanja.

“Uzvjerovali su i krstili se te počeli živjeti novim životom - kao nova stvorenja u Kristu Isusu, koja se ne upravljaju prema svojim ranijim željama, nego vjerom u Božjeg Sina idu Njegovim stopama, odsjajuju Njegov karakter i čiste se kao što je On čist. Ono što su nekada mrzili, sada vole, a što su nekada voljeli, sada mrze. Oholi i puni samopouzdanja postali su krotki i ponizna srca. Sujetni i samouvjereni postali su skromni i ozbiljni. Bezbožni su postali pobožni, pijanci trezveni, a razvratnici moralni. Ostavili su taštu svjetovnu modu.”¹⁰

Ljubljeni, ako je naša nada istinita, mi ne bismo samo težili da se Krist vrati na Zemlju drugi put, nego bi naš glavni cilj bio da On definitivno dođe u naše živote i, kao rezultat toga, u crkvu. Naša želja bi trebala biti da odagnamo neprijatelja duša iz naše sredine zajedno s njegovim svjetovnim zabavama kojima nas u svakodnevnom životu odvraća od Isusa. Sotona zauzima srce slanjem demona sa naročitim ciljem-

da potaknu različite sklonosti ka zlu koje nas odvajaju od našeg Gospoda.

Posebni demoni?

Razmotrimo nekoliko odlomaka iz Duha proroštva koji govore o demonima što posebno napadaju naše slabe točke.

“Zli duhovi, u početku stvoreni bezgrješni, bili su po prirodi, moći i sjaju ravni svetim bićima koja su danas Božji glasnici. No kad su podlegli grijehu, udružili su se u sramoćenju Boga i uništavanju ljudi. Ujedinjeni sa sotonom u njegovoj pobuni te zajedno s njime zbačeni s Neba, cijelo su vrijeme surađivali s njim u njegovom ratu protiv božanskog autoriteta. Sveti pismo nas izvješće o njihovom savezu i vladavini, o njihovim raznim redovima, o njihovoj inteligenciji i podmuklosti, kao i o njihovim zlokobnim planovima protiv mira i sreće ljudi.”¹¹

“Demon ljubomore je ušao u kraljevo srce. Bio je ljut jer je David u pjesmama izraelskih žena uzdizan iznad njega.”¹²

Kad je Isus došao na Zemlju, “Tijela ljudskih bića, stvorena da budu prebivalištem samoga Boga, postala su stanište demona. Nadnaravne su sile djelovale na osjetila, živce, nagone i organe ljudi da bi ih potaknule na popuštanje najnižim strastima. Demonski pečat bio je utisnut u crte ljudskih lica.”¹³

Citirani odlomci su vrlo jasni, Sotona organizira njegove agente da nasrnu na naše slabe točke kako bi nas utvrdili u lijnosti. Ako sam pohlepan, ogovarač, nepošten, sebičan, neumjeren, pohotan, nestrpljiv, lažljivac, lijen, površan i tašt, sigurno će neki od njegovih zlih agenata biti poslani da me zarobe u mojim manama. Stara izreka kaže: „Ono što ne savladaš savladat će tebe.“

Ima li nade?

Ako posjedujemo neke od ovih neželjenih osobina karaktera, ne trebamo biti obeshrabreni jer Duh proroštva kaže da: “Nitko drugi do Krist nije mogao ponovno oblikovati

karakter koji je upropastišten grijehom. On je došao istjerati demone koji su nadzirali ljudsku volju”¹⁴

Čak i u slučaju Jude Iskariota: “Ako bi otvorio svoje srce Kristu, božanska milost izagnala bi demona sebičnosti.”¹⁵

Na kraju, Marija, “Ona koja je pala i čiji je um bio prebivalište zlih duhova, bila je u zajednici i službi dovedena vrlo blizu Spasitelja.”¹⁶

“Ne smijemo zaboraviti kako Kristova ruka može dosegnuti najveće dubine ljudskog jada i poniženja. Ona nam može pomoći da svladamo strašnog demona neumjerenosti.”¹⁷

Godine 1927. podmornica S-4 potonula je u Meksičkom zaljevu. Mnogi brodovi su se brzo odazvali kako bi spasili posadu. Tijekom spasilačkih operacija ronilac je čuo zvuk na metalnim zidovima podmornice; bila je to poruka u Morzeovom kodu. On je dešifrirao poruku i odmah ju prenio: “Posada podmornice pita: „Ima li nade? Ima li nade?“ To je ono što ovaj svijet želi znati i na nama je red da ih podsjetimo da živimo na taj način.

Nekad u “ono doba bijaste bez Krista, otuđeni od Izraelova građanstva i tuđinci u odnosu na saveze obećanja, bez nade i bez Boga na svijetu.” (*Efezanima 2,12.*)

„Jer i mi nekoć bijasmo nerazumno, nepokorni, zavedeni; robovali smo raznim požudama i nasladama, živjeli u zlu i zavisti, odvratni, i mrzili smo jedni druge. Ali nakon što se pojavila dobrostivost i čovjekoljublje Spasitelja našega, Boga, on nas je spasio, ne po djelima pravednosti koja mi učinimo, nego po svojoj milosti, kupelju preporoda i obnove Duha Svetoga, kojega je obilato izlio na nas po Isusu Kristu, Spasitelju našemu, da opravdani njegovom milošću po nadi budemo učinjeni baštinicima vječnoga života.” (*Titu 3,3-7.*)

Kakvu nadu imam?

Promatrajući većinu unutar crkve, postavlja se pitanje. Hoće li naša nade biti lakomislena kao ona gospodara od

Sipana? Rasipam li Božju dobrohotnost kao što je učinio kralj Solomon? Je li u nama ugasla aktivna i gorljiva nada apostolske crkve i reformatora?

Što se događa u našem životu – jesmo li se ohladili? Mijenjam li osobnu pobožnost predanim stjecanjem novca? Je li nas želja da budemo popularna crkva dovodi da taj svečani dan odložimo za budućnost kada će sadašnji poredak stvari doći svome kraju?

Uzviknimo s mesijanskim prorokom: “Oh kada bi razderao nebesa, da siđeš, da se pred tobom rastale planine.” (*Izaja 64,1.*)

Braćo, neka nas ova žarka želja vodi u tome da kao pojedinci i kao narod živimo poput pravih kršćana!

“Prvi kršćani doista su bili poseban narod. Njihovo besprijeckorno vladanje i nepokolebljiva vjera bili su stalni ukor koji je remetio mir grješnika. Iako malobrojni, bez bogatstva, položaja i počasnih titula, ipak su - svuda gdje su njihov karakter i njihova vjera bili poznati - predstavljali strah i trepet za zle ljudje.”¹⁸

Tada svijet neće moći poreći da je Reformni pokret narod koji “iščekujući tu blaženu nadu i slavno pojavljivanje velikoga Boga i Spasitelja našega, Isusa Krista” (*Titu 2,13.*)

Amen i amen!

Literatura:

¹ Biblijski komentari 3. str. 1165.

² Velika borba, str. 302.

³ Isto, str. 304.

⁴ Isto, str. 304.

⁵ Isto, str. 306. 307.

⁶ Isto, str. 308.

⁷ Isto, str. 333.

⁸ Isto, str. 334. 335.

⁹ Isto, str. 309.

¹⁰ Isto, str. 461. 462.

¹¹ Isto, str. 513.

¹² Patrijarsi i proroci, str. 650.

¹³ Želja vjekova, str. 36.

¹⁴ Isto, str. 38.

¹⁵ Isto, str. 294.

¹⁶ Isto, str. 568.

¹⁷ Child Guidance, str. 401.

¹⁸ Velika borba, str. 46.

GLASNIK

reformacije

Naš Isus skoro doći će

Naš Isus skoro doći će
da uzme k sebi narod svoj
što vjerom zapisan je već
u knjizi nebeskoj.

Blizu već, blizu već
Kristov dolazak je, kaže Riječ!
On će doći, On će doći
Da svoj narod izbavi!

Već mnogi znaci javljaju
u slijedu svom kroz vjekove:
Dan radosti je blizu sad
za Božji narod svet.

Svijet ovaj teži uzalud
za mirom i veseljem tu.
U Kristu samo naš je mir
i radost nebeska.